

บทที่ ๑
พระราชบัญญัติ
วาดวยวินัยทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๖
พระราชธิปก ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า เพื่อปฏิบัติการตามความใน มาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายอาชญาทหาร และเนื่องจากทหารบก ทหารเรือได้รวมเป็นกระทรวงเดียวกัน สมควรตราบทบัญญัติ วาดวยวินัยทหารเสียใหม่

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำ และยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

หมวด ๑
บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติวาดวยวินัยทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๖"
มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
มาตรา ๓ ให้ยกเลิกกฎวาดวยยุทวินัยและการลงอาญาทหารบกฐานละเมิดยุทวินัย ลงวันที่ ๒๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๖๔ กฎเสนาบดีวาดวยอำนาจลงอาญาทหารเรือ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๖๕ และบรรดา กฎ ข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๒
วาดวยวินัย

มาตรา ๔ วินัยทหารนั้น คือการที่ทหารต้องประพฤติตามแบบธรรมเนียมของทหาร
มาตรา ๕ วินัยหลักสำคัญที่สุดสำหรับทหาร เพราะฉะนั้นทหารทุกคนจักต้องรักษาโดยเคร่งครัด
อยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนทานให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิด
ตัวอย่างการกระทำผิดวินัยทหารมีดังต่อไปนี้
(๑) ดื้อขัดขืน หลีกเลียง หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาเหนือตน
(๒) ไม่รักษาระเบียบการเคารพพระหว่างผู้ใหญ่ผู้น้อย
(๓) ไม่รักษามรรยาทให้ถูกต้องตามแบบธรรมเนียมของทหาร
(๔) ก่อให้เกิดความสามัคคีในคณะทหาร
(๕) เกียจคร้าน ละทิ้ง หรือเลินเล่อต่อหน้าที่ราชการ
(๖) กล่าวคำเท็จ
(๗) ไขกิริยาวาจาไม่สมควร หรือประพฤติไม่สมควร
(๘) ไม่ตัดเตือนสั่งสอน หรือลงทัณฑ์ผู้ใต้บังคับบัญชาที่กระทำผิดตามโทษานุโทษ
(๙) เสพเครื่องทองของเมาจนถึงเสียกิริยา

มาตรา ๖ ผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่จัดการระวังรักษาวินัยทหารที่ตนเป็นผู้บังคับบัญชาอยู่นั้นโดยกวัดขั้น
ถาหากวาในการรักษาวินัยทหารนั้นจำเป็นต้องใช้อาวุธ เพื่อทำการปราบปรามทหารผู้ก่อการกำเริบก็ดีหรือเพื่อ
บังคับทหารผู้ละทิ้งหน้าที่ให้กลับทำหน้าที่ของตนก็ดี ผู้บังคับบัญชาและผู้ช่วยเหลือในการนั้นจะไม่ต้องรับโทษ
ในการที่ตนได้กระทำไปโดยความจำเป็นนั้นเลย แต่เมื่อมีเหตุดังกล่าวนี้ผู้บังคับบัญชาจักต้องรายงานไปยังผู้บังคับ
บัญชาเหนือตน และรายงานต่อไปตามลำดับชั้นจนถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมโดยเร็ว

มาตรา ๗ ทหารผู้ใดกระทำผิดต่อวินัยทหารจักต้องรับทัณฑ์ตามวิธีที่ปรากฏในหมวด ๓ แห่งพระราช
บัญญัตินี้และอาจต้องถูกปลดจากประจำการ หรือถูกถอดจากยศทหาร

หมวด ๓

อำนาจลงทัณฑ์

มาตรา ๘ ทัณฑ์ที่จะลงแก่ผู้กระทำผิดต่อวินัยทหารดังกล่าวไว้ใน หมวด ๒ นั้น ให้มีกำหนดเป็น
๕ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ทัณฑ์กรรม
- (๓) กัก
- (๔) ชั่ง
- (๕) จำขัง

มาตรา ๙ ภาคทัณฑ์คือ ผู้กระทำผิดมีความผิดอันควรต้องรับทัณฑ์สถานหนึ่งสถานใดดังกล่าวมาแล้ว
แต่มีเหตุอันควรปรานีจึงเป็นแต่แสดงความผิดของผู้นั้นให้ปรากฏหรือให้ทำทัณฑ์บนไว้

ทัณฑ์กรรมนั้น ให้กระทำการสุขาการโยธา ฯลฯ เพิ่มจากหน้าที่ประจำซึ่งตนจะต้องปฏิบัติอยู่แล้ว
หรือปรับโทษอยู่เวรยาม นอกจากหน้าที่ประจำ

กัก คือกักตัวไว้ในบริเวณใดบริเวณหนึ่งตามแต่จะกำหนดให้

ชั่ง คือชั่งในที่ควบคุมแต่เฉพาะคนเดียวหรือรวมกันหลายคนแล้วแต่จะได้อะไร

จำขัง คือขังโดยส่งไปฝากให้อยู่ในความควบคุมของเรือนจำทหาร

นอกจากทัณฑ์ที่กล่าวไว้นี้ห้ามมิให้คิดขึ้นใหม่ หรือใช้วิธีลงทัณฑ์อย่างอื่นเป็นอันขาด

มาตรา ๑๐ ผู้มีอำนาจบังคับบัญชาซึ่งลงทัณฑ์แก่ผู้กระทำผิดได้นั้น คือ

(๑) ผู้บังคับบัญชา หรือ

(๒) ผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจให้บังคับบัญชาตามที่กระทรวงกลาโหมสวนราชการที่ขึ้นตรงต่อกระทรวง
กลาโหม กองทัพบกกองทัพเรือ หรือกองทัพอากาศ กำหนด

ในการที่จะลงทัณฑ์นั้น ให้กระทำแต่เฉพาะตามกำหนดในตารางกำหนดทัณฑ์ท้ายพระราชบัญญัตินี้

สวนผู้มีอำนาจบังคับบัญชาชั้นใดจะมีอำนาจเป็นผู้ลงทัณฑ์ชั้นใด และผู้อยู่ในบังคับบัญชาชั้นใดจะเป็น
ผู้รับทัณฑ์ชั้นใด ให้ถือเกณฑ์เทียบดังต่อไปนี้

ตารางเกณฑ์เทียบชั้นผู้ลงทัณฑ์และผู้รับทัณฑ์

ตำแหน่งชั้น	เป็นผู้ลงทัณฑ์ชั้น	เป็นผู้รับทัณฑ์ชั้น
๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม	๑	-
๒. แม่ทัพ	๒	-
๓. ผู้บัญชาการกองพล ผู้บังคับการกองเรือ ผู้บัญชาการกองพลบิน	๓	-
๔. ผู้บังคับการกรม ผู้บังคับหมวดเรือ ผู้บังคับกองบิน	๔	ก
๕. ผู้บังคับหมู่เรือชั้น ๑	๕	ข
๖. ผู้บังคับกองพัน ผู้บังคับหมู่เรือชั้น ๒ ผู้บังคับการเรือชั้น ๑ ผู้บังคับฝูงบิน	๖	ค
๗. ผู้บังคับหมู่เรือชั้น ๓ ผู้บังคับการเรือชั้น ๒ ต่นเรือชั้น ๑ ผู้บังคับหมวดบิน ชั้น ๑	๗	ก
๘. ผู้บังคับกองร้อย ผู้บังคับการเรือชั้น ๓ ต่นเรือชั้น ๒ นายกราบเรือ ผู้บังคับหมวดบินชั้น ๒	๘	จ
๙. ผู้บังคับหมวด ต่นเรือชั้น ๓ ผู้บังคับหมวดบินชั้น ๓	๙	ฉ
๑๐. ผู้บังคับหมู่ นายต่อน	-	ช
๑๑. นักเรียนทหารซึ่งเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะได้เป็น นายทหารชั้นสัญญาบัตร บุคคลผู้ซึ่งอยู่ในระหว่างเขารับ การฝึกวิชาทหารโดยคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร	-	ซ
๑๒. นักเรียนทหารซึ่งเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะได้เป็น นายทหารประทวนลูกแถว	-	ณ

มาตรา ๑๑ ผู้ลงทัณฑ์หรือรับทัณฑ์ตำแหน่งไม่ตรงตามความใน มาตรา ๑๐ แห่งหมวดนี้แล้ว ให้ถือตามที่ได้เทียบตำแหน่งไว้ในข้อบังคับสำหรับทหาร

มาตรา ๑๒ กำหนดอำนาจลงทัณฑ์ตามที่ตราไว้ผู้มีอำนาจลงทัณฑ์ส่งลงทัณฑ์เต็มที่ใดสถานใดสถานหนึ่งแต่สถานเดียวถ้าส่งลงทัณฑ์ทั้งสองสถานพร้อมกัน ต้องกำหนดทัณฑ์ไว้เพียงกึ่งหนึ่งของอัตราในสถานนั้น ๆ ห้ามมีโทษทัณฑ์คราวเดียวมากกว่าสองสถาน

มาตรา ๑๓ ก่อนที่ผู้มีอำนาจลงทัณฑ์จะลงทัณฑ์ครั้งคราวใดก็ดีให้พิจารณาให้ถ่วงถือนอนนว่า ผู้ที่จะตองรับทัณฑ์นั้นมีความผิดจริงแล้ว จึงส่งลงทัณฑ์นั้น ต้องระวังอย่าให้เป็นการลงทัณฑ์ไปโดยโทษจริต หรือลงทัณฑ์แก่ผู้ที่ไม่มีความผิดโดยชัดเจนนั้นเป็นอันขาด เมื่อพิจารณาความผิดละเอียดแล้ว ต้องชี้แจงให้ผู้กระทำผิดนั้นทราบวาทกระทำผิดในข้อใด เพราะเหตุใด แล้วจึงลงทัณฑ์

มาตรา ๑๔ ถ้าผู้มีอำนาจบังคับบัญชาได้ลงทัณฑ์ข้าราชการชั้นสัญญาบัตร ต้องส่งรายงานการลงทัณฑ์นั้นเสนอตามลำดับชั้นจนถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

มาตรา ๑๕ เมื่อผู้มีอำนาจบังคับบัญชาได้ทราบวา ผู้ซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาของตนมีความผิดจนปรากฏแน่นอนแล้ว แต่ความผิดนั้นควรรับทัณฑ์ที่เหนืออำนาจจะสั่งกระทำได้ ก็ให้รายงานชี้แจงความผิดนั้น ทั้งออกความเห็นวาทควรลงทัณฑ์เพียงใด เสนอตามลำดับชั้นจนถึงผู้มีอำนาจลงทัณฑ์ได้พอกับความผิดเพื่อขอให้ผู้นั้น สั่งการต่อไป

มาตรา ๑๖ ถ้าเป็นความผิดซึ่งมีวิธีวางอัตรากำหนดทัณฑ์ไว้แน่นอนแล้ว เช่น ฐานขาดหนีราชการทหาร เป็นต้น หากกำหนดทัณฑ์นั้นเหนืออำนาจของผู้บังคับบัญชาที่จะส่งลงทัณฑ์ได้ก็ให้นำเสนอเพียงชั้นที่กล่าวต่อไปนี้

(๑) ฝ่ายทหารบก ผู้มีอำนาจบังคับบัญชาตำแหน่งชั้นผู้บังคับการกรม หรือชั้นผู้บังคับกองพันที่อยู่ต่างท้องถิ่นกับผู้มีอำนาจบังคับบัญชาชั้นผู้บังคับการกรม

(๒) ฝ่ายทหารเรือ ผู้มีอำนาจบังคับบัญชาตำแหน่งชั้นผู้บังคับหมวดเรือ หรือชั้นผู้บังคับกองพันที่อยู่ต่างท้องถิ่นกับผู้มีอำนาจบังคับบัญชาชั้นผู้บังคับหมวดเรือ

(๓) ฝ่ายทหารอากาศ ผู้มีอำนาจบังคับบัญชาตำแหน่งชั้นผู้บังคับกองบิน
แม้ว่ากำหนดทัศนะนั้นจะเหนืออำนาจก็ตีก็ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นที่กล่าวนี้มีอำนาจลงทัศนใดที่เดียวไม่ต้องนำเสนอตามลำดับชั้นต่อไปอีก

มาตรา ๑๗ นายทหารที่เป็นหัวหน้าทำการควบคุมทหารไปโดยลำพังให้มีอำนาจที่จะสั่งลงทัศนผู้อยู่ใต้อำนาจในระหว่างเวลาที่ควบคุมอยู่นั้นเสมอผู้มีอำนาจเหนือจากตำแหน่งของตนขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งได้เว้นแต่นายทหารซึ่งมีอำนาจเป็นผู้ลงทัศนชั้น ๒ ขึ้นไปจึงไม่ต้องเพิ่ม

มาตรา ๑๘ ถ้าผู้มีอำนาจลงทัศนใดสั่งลงทัศนผู้กระทำผิดในฐานะข้างแล้ว และผู้ที่รับทัศนขงนั้นกระทำผิดซ้ำอีก ผู้มีอำนาจลงทัศนจะสั่งเพิ่มทัศน ก็ให้พิจารณาที่กำหนดทัศนที่ได้สั่งไว้แต่เดิมนั้นก่อน ห้ามมิให้กำหนดเวลาให้ผู้ต้องถูกขง ทั้งกำหนดเดิมและกำหนดที่เพิ่มใหม่รวมกันเกินกว่ากำหนดอำนาจของผู้สั่งลงทัศนนั้นเป็นอันขาด หากผู้กระทำผิดนั้นควรต้องรับทัศนเกินกว่ากำหนดอำนาจของผู้ที่จะสั่งลงทัศนนั้นแล้ว ก็ให้ปฏิบัติการตามที่กล่าวไว้ใน มาตรา ๑๕ แห่งหมวดนี้

มาตรา ๑๙ นับตั้งแต่วันที่ปรากฏหลักฐานแห่งความผิดของผู้กระทำผิดซึ่งจะต้องรับทัศนตามพระราชบัญญัตินี้โดยแน่นอนแล้ว ถ้าผู้มีอำนาจลงทัศนมิได้จัดการที่จะให้ผู้นั้นได้รับทัศนภายในกำหนดสามเดือน เป็นอันนับวาลงเลยเวลาที่ลงทัศนตามพระราชบัญญัตินี้เสียแล้ว จะสั่งลงทัศนโดยอำนาจตนเองมิได้ เว้นเสียแต่ผู้ที่กระทำผิดนั้นขาดหนีราชการเสียแต่เมื่อก่อนครบกำหนด สามเดือน จึงมิให้นับวันที่ขาดหนีเข้าในกำหนดเวลาลงเลย ให้นับตั้งแต่วันที่ไดตัวผู้นั้นกลับมายังที่รับราชการ

มาตรา ๒๐ เมื่อผู้มีอำนาจได้สั่งลงทัศนตามพระราชบัญญัตินี้แล้วผู้ที่สั่งลงทัศน หรือผู้มีอำนาจบังคับบัญชาเหนือผู้ที่สั่งลงทัศนนั้นมีอำนาจที่จะเพิ่มทัศนหรือลดทัศน หรือยกทัศนเสียก็ได้แต่ถ้าเพิ่มทัศนแล้วทัศนที่สั่งเพิ่มขึ้นนั้นรวมกับที่สั่งไว้แล้วเดิม ต้องมิให้เกินอำนาจของผู้ที่สั่งใหม่นั้น

หมวด ๔

วิธีร้องทุกข์

มาตรา ๒๑ ในการที่จะรักษาวินัยทหารให้เป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอเป็นการจำเป็นที่ผู้บังคับบัญชาก็ต้องมีอำนาจในการบังคับบัญชา หรือลงทัศนอยู่เองเป็นธรรมดา แต่ผู้บังคับบัญชาบางคนอาจใช้อำนาจในทางที่ผิดยุติธรรม ซึ่งเป็นการสมควรที่จะให้ผู้ใดบังคับบัญชามีโอกาสร้องทุกข์ได้ในทางระเบียบไม่ว่ากาย

มาตรา ๒๒ คำชี้แจงของทหารว่า ผู้บังคับบัญชากระทำแกตนด้วยการอันไม่เป็นยุติธรรม หรือผิดกฎหมาย หรือแบบธรรมเนียมทหารว่าตนมิได้รับผลประโยชน์หรือสิทธิตามที่ควรจะได้รับในราชการนั้น เรียกว่า "ร้องทุกข์"

มาตรา ๒๓ ทหารจะร้องทุกข์ได้แต่สำหรับตนเองเท่านั้น ห้ามมิให้ร้องทุกข์แทนผู้อื่นเป็นอันขาด และห้ามมิให้ลงชื่อรวมกัน หรือเขามาร้องทุกข์พร้อมกันหลายคน และห้ามมิให้ประชุมกันเพื่อหารือเรื่องจะร้องทุกข์

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้ร้องทุกข์ในเวลาพักผ่อนกำลังเข้าแถว หรือในขณะที่กำลังทำหน้าที่ราชการอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เวลาเป็นยาม เป็นเวรดังนี้เป็นต้น และห้ามมิให้ร้องทุกข์ก่อนเวลาลงไปแล้วยี่สิบสี่ชั่วโมง นับตั้งแต่ที่มีเหตุจะต้องร้องทุกข์เกิดขึ้น

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ร้องทุกข์ว่า ผู้บังคับบัญชาลงทัศนแรงเกินไป ถ้าหากว่าผู้บังคับบัญชานั้นมิได้ลงทัศนเกินอำนาจที่จะทำได้ตามความในหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๖ ถ้าจะกล่าวโทษผู้ใดให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาโดยตรงของผู้นั้น จะร้องทุกข์ด้วยวาจา หรือจะเขียนเป็นหนังสือก็ได้ถ้าผู้ร้องทุกข์มาร้องทุกข์ด้วยวาจา ให้ผู้รับการร้องทุกข์จดขอความสำคัญของเรื่องที่ร้องทุกข์นั้น ให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานด้วย

ถ้าหากว่าผู้ร้องทุกข์ไม่ทราบชัดว่า ตนได้รับความเดือดร้อนเพราะผู้ใดแน ก็ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาโดยตรงของตน เพื่อเสนอไปตามลำดับชั้นจนถึงที่สุด คือ ผู้ที่จะสั่งการไต่สวน และแก้ความเดือดร้อนนั้นได้

มาตรา ๒๗ ถ้าเขียนความร้องทุกข์เป็นจดหมายแล้วจดหมายนั้นต้องลงลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์ใบร้องทุกข์ฉบับใดไม่มีลายมือชื่อ ผู้บังคับบัญชาไม่มีหน้าที่จะต้องพิจารณา

มาตรา ๒๘ เมื่อผู้ใดได้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาตามระเบียบที่วางมาแล้ว และเวลาล่วงผ่านไป สิบหวันยังไม่ได้รับความชี้แจงประการใด ทั้งความเดือดร้อนก็ยังไม่ได้ปลดเปลื้องไป ให้ร้องทุกข์ใหม่ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นที่สูงถัดขึ้นไปเป็นลำดับอีก และในการร้องทุกข์ครั้งนี้ให้ชี้แจงด้วยว่า ได้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นใดมาแล้วแต่เมื่อใด

มาตรา ๒๙ ถ้าผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องร้องทุกข์เมื่อใด ต้องรีบไต่สวนและจัดการแก้ไขความเดือดร้อน หรือชี้แจงให้ผู้ยื่นใบร้องทุกข์เขาใจ จะเพิกเฉยเสียไม่ได้เป็นอันขาด ผู้ใดเพิกเฉยนั้นบวการกระทำผิดต่อวินัยทหาร

มาตรา ๓๐ ถ้าผู้บังคับบัญชาที่ได้รับเรื่องร้องทุกข์ได้ชี้แจงให้ผู้ร้องทุกข์ทราบแล้วแต่ผู้ร้องทุกข์ยังไม่หมดความสงสัยก็ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปได้และต้องชี้แจงด้วยว่า ได้ร้องทุกข์นี้ต่อผู้ใด และได้รับคำชี้แจงอย่างไรแล้วด้วย

มาตรา ๓๑ ถ้าหากปรากฏชัดว่าข้อความที่ร้องทุกข์เป็นความเท็จ หรือการร้องทุกข์นั้นกระทำไปโดยผิดระเบียบที่กล่าวมา ผู้ร้องทุกข์จะต้องมีความผิดฐานกระทำผิดต่อวินัยทหาร

มาตรา ๓๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๖ เป็นปีที่ ๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
นายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา
นายกรัฐมนตรี

ตารางกำหนดทัณฑ์ทหาร

- พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหารแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗
- พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหารแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกตารางเกณฑ์เทียบชั้นผู้ลงทัณฑ์และรับทัณฑ์ท้ายมาตรา ๑๐ กับตารางกำหนดทัณฑ์ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๖ และให้ใช้ตารางเทียบชั้นผู้ลงทัณฑ์ และรับทัณฑ์กับตารางกำหนดทัณฑ์ท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

- พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๐
- พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๕

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือเนื่องจากพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พุทธศักราช 2476 ได้ประกาศใช้มาเป็นเวลานานแล้ว ตำแหน่งผู้บังคับบัญชาทหารซึ่งมีอำนาจลงทัณฑ์ก็ดี ตำแหน่งผู้รับทัณฑ์ก็ดีได้เปลี่ยนแปลงไปมาก สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๖ เพื่อให้ตำแหน่งดังกล่าวถูกต้องตรงกับที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ตารางกำหนดทัณฑ์																							
ผู้ลงทัณฑ์	จำขัง		ขัง									กัก									ทัณฑ์กรรม		
	ผู้รับทัณฑ์		ผู้รับทัณฑ์									ผู้รับทัณฑ์									ผู้รับทัณฑ์		
	ชั้น ช	ชั้น ฉ	ชั้น ก	ชั้น ข	ชั้น ค	ชั้น ง	ชั้น จ	ชั้น ฉ	ชั้น ช	ชั้น ซ	ชั้น ฌ	ชั้น ก	ชั้น ข	ชั้น ค	ชั้น ง	ชั้น จ	ชั้น ฉ	ชั้น ช	ชั้น ซ	ชั้น ฌ	ชั้น ช	ชั้น ฉ	
ชั้น 1	4 ด.	6 ด.	-	-	-	-	2 ด.	3 ด.	4 ด.	5 ด.	6 ด.	15 ว.	20 ว.	20 ว.	1 ด.	45 ว.	2 ด.	3 ด.	3 ด.	3 ด.	3 ว.	3 ว.	
ชั้น 2	3 ด.	5 ด.	-	-	-	-	1 ด.	2 ด.	3 ด.	3 ด.	4 ด.	7 ว.	10 ว.	15 ว.	20 ว.	1 ด.	45 ว.	2 ด.	2 ด.	3 ด.	3 ว.	3 ว.	
ชั้น 3	45 ว.	3 ด.	-	-	-	-	15 ว.	1 ด.	1 ด.	2 ด.	2 ด.	-	5 ว.	7 ว.	10 ว.	15 ว.	20 ว.	45 ว.	45 ว.	2 ด.	3 ว.	3 ว.	
ชั้น 4	1 ด.	2 ด.	-	-	-	-	7 ว.	15 ว.	1 ด.	1 ด.	2 ด.	-	-	3 ว.	5 ว.	7 ว.	10 ว.	1 ด.	1 ด.	45 ว.	3 ว.	3 ว.	
ชั้น 5	20 ว.	45 ว.	-	-	-	-	3 ว.	10 ว.	20 ว.	20 ว.	45 ว.	-	-	-	3 ว.	5 ว.	7 ว.	20 ว.	20 ว.	1 ด.	3 ว.	3 ว.	
ชั้น 6	15 ว.	1 ด.	-	-	-	-	-	7 ว.	15 ว.	15 ว.	1 ด.	-	-	-	-	3 ว.	7 ว.	15 ว.	15 ว.	1 ด.	3 ว.	3 ว.	
ชั้น 7	3 ว.	15 ว.	-	-	-	-	-	3 ว.	10 ว.	10 ว.	20 ว.	-	-	-	-	-	5 ว.	10 ว.	10 ว.	20 ว.	1 ว.	2 ว.	
ชั้น 8	-	-	-	-	-	-	-	-	7 ว.	7 ว.	15 ว.	-	-	-	-	-	3 ว.	7 ว.	7 ว.	15 ว.	1 ว.	2 ว.	
ชั้น 9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3 ว.	3 ว.	7 ว.	-	1 ว.

- คำอธิบาย
- กำหนดทัณฑ์ในตารางนี้คือกำหนดที่สูงที่สุด ผู้ลงทัณฑ์จะสั่งเกินกำหนดนี้ไม่ได้แต่ต่ำกว่านั้นได้
  - ทัณฑ์กรรมที่กำหนดไว้เป็นวัน ๆ หมายความว่าทำทัณฑ์กรรมทุก ๆ วัน จนกว่าจะครบกำหนด ในวันหนึ่งนั้นผู้ที่สั่งลงทัณฑ์ จะกำหนดทัณฑ์กรรมได้ไม่เกินวันละ ๖ ชั่วโมง แต่ถ้าให้อยูเวร - ยาม ในวันหนึ่งไม่เกินกำหนดเวลาอยู่เวรตามปกติ ผู้ใดจะสั่งลงทัณฑ์กรรมให้กำหนดโดยชัดเจนว่าทัณฑ์กรรมกี่วัน และวันละเท่าใด
(ตารางกำหนดทัณฑ์นี้เป็นขอความในมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. ควบคุมวินัยทหารแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๗)

บทที่ ๒

ระเบียบกองทัพเรือ ว่าด้วยการปลดออกจากราชการ ไม่รับสมัครต่อ งดบำเหน็จประจำปี และถอดยศ สำหรับทหารประจำการ ต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตร พ.ศ.๒๕๒๔

เพื่อให้วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องการปลดออกจากราชการไม่รับสมัครต่อ งดบำเหน็จประจำปี และถอดยศสำหรับทหารประจำการต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตรเป็นไปด้วยความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงตราให้ระเบียบขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกองทัพเรือ ว่าด้วยการปลดออกจากราชการไม่รับสมัครต่อ งดบำเหน็จประจำปี และถอดยศสำหรับทหารประจำการต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตร พ.ศ.๒๕๒๔"

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกระเบียบกองทัพเรือดังต่อไปนี้

๒.๑ ระเบียบกองทัพเรือที่ ๑๐ ว่าด้วยการปลดออกจากราชการ ไม่รับสมัครต่อ งดเลื่อนชั้นเงินเดือนและถอดยศ สำหรับทหารประจำการต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตรฉบับลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติมตามคำสั่งกองทัพเรือที่ ๙๗/๒๕๑๑ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๑๑ เรื่อง แก้ระเบียบกองทัพเรือที่ ๑๐ และคำสั่งกองทัพเรือที่ ๑๕๗/๒๕๑๑ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๑๑ เรื่อง แก้ระเบียบกองทัพเรือที่ ๑๐

๒.๒ ระเบียบกองทัพเรือ ว่าด้วยการปลดออกจากราชการ ไม่รับสมัครต่อ งดเลื่อนชั้นเงินเดือนและถอดยศ สำหรับทหารประจำการต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๑๖

๒.๓ ระเบียบกองทัพเรือ ว่าด้วยการปลด ออกจากราชการ ไม่รับสมัครต่อ งดเลื่อนชั้นเงินเดือนและถอดยศ สำหรับทหารประจำการต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๒๓

กรณีปลดออกจากราชการ

ข้อ ๓ ทหารประจำการต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตรผู้ใดถูกลงทัณฑ์ หรือ ต้องคำพิพากษาของ ศาลหรือ กระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ให้ปลดออกจากราชการ คือ

๓.๑ ถูกขังในปี งบประมาณเดียวกัน ๒ ครั้ง

๓.๒ ถูกจำขัง

๓.๓ ถูกจำคุกหรือกักขังตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล

๓.๔ ถูกศาลพิพากษาให้เป็นคนล้มละลาย เพราะกระทำหนี้สินขึ้นด้วยความทุจริต

๓.๕ ทุจริตต่อหน้าที่ราชการหรือมีมลทินในกรณีเดียวกัน

๓.๖ ตื้อหรือขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งโดยชอบด้วยราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ

อย่างร้ายแรง

๓.๗ หมิ่นประมาทหรือกล่าวคำหยาบต่อผู้บังคับบัญชา

๓.๘ ประพฤติชั่วหรือประพฤติดีศีลธรรมอย่างร้ายแรง

๓.๙ หนีราชการ

๓.๑๐ ละทิ้งหน้าที่ราชการ

๓.๑๑ เปิดเผยความลับในราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

๓.๑๒ ทำให้เสียชื่อเสียงแก่หมู่คณะทหารอย่างร้ายแรง

๓.๑๓ ก่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะทหารอย่างร้ายแรง

๓.๑๔ เมาสุราเมร้ายถึงเสียเกียรติทหาร

๓.๑๕ ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

๓.๑๖ เป็นสมาชิกในสมาคมหรือคณะที่ผิดกฎหมาย

๓.๑๗ ไม่เป็นที่ไว้วางใจของผู้บังคับบัญชา

กรณีไม่รับสมัครต่อ

ข้อ ๔ ทหารประจำการต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตรผู้ใดถูกลงทัณฑ์หรือต้องคำพิพากษาของศาล หรือกระทำความผิด หรือมีการกระทำเข้าเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ไม่รับสมัครต่อคือ

- ๔.๑ ถูกขังในปีกบประมาณเดียวกัน เกินกว่า ๑๕ วัน
- ๔.๒ ถูกขัง ๒ ครั้ง ในระยะเวลา ๒ ปี งบประมาณติดต่อกัน
- ๔.๓ ถูกศาลพิพากษาให้เป็นคนล้มละลาย
- ๔.๔ หลีกเลียงหรือละเลยไม่ปฏิบัติราชการตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
- ๔.๕ หลีกเลียงหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง และแบบธรรมเนียม

ของทหารโดยเจตนา

- ๔.๖ ไม่ทำความเคารพตามระเบียบข้อบังคับโดยเจตนา
- ๔.๗ กล่าวคำเท็จต่อผู้บังคับบัญชา
- ๔.๘ เกียจคร้านต่อหน้าที่การงาน
- ๔.๙ หย่อนความสามารถ
- ๔.๑๐ ง่วงเหงาในระหว่างอยู่ยาม
- ๔.๑๑ ขาดราชการเกินกว่า ๒๔ ชั่วโมง โดยไม่มีเหตุควรปรานี
- ๔.๑๒ ประพฤติชั่วหรือประพฤติดีศีลธรรม
- ๔.๑๓ มีหนี้สินเกินตัวโดยไม่มีเหตุควรปรานี
- ๔.๑๔ ดื้อหรือขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งโดยชอบด้วยราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ
- ๔.๑๕ เปิดเผยความลับในราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ
- ๔.๑๖ ทำให้เสียชื่อเสียงแก่หมู่คณะทหาร
- ๔.๑๗ ก่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะทหาร
- ๔.๑๘ ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ
- ๔.๑๙ จำนวนนักเรียนสอบความรู้ตกซ้ำชั้น ๒ ปี ติดต่อกันในโรงเรียนอาชีพเฉพาะอย่างสำหรับ

ทหารซึ่งเป็นหลักสูตรต่อเนื่องจากหลักสูตรนักเรียนจำ ๑ ปี

กรณีงดบำเหน็จประจำปี

ข้อ ๕ ทหารประจำการต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตรผู้ใดถูกลงทัณฑ์ทางวินัยหรือต้องคำพิพากษาของศาล หรือกระทำความผิด หรือมีการกระทำเข้าเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ ใ้งดบำเหน็จประจำปี สำหรับผู้นั้น มีกำหนดครั้งปีงบประมาณ คือ

- ๕.๑ ถูกภาคทัณฑ์ กัก หรือขัง
- ๕.๒ ถูกศาลพิพากษาลงโทษแต่ให้รอการลงโทษหรือรอการกำหนดโทษไว้ หรือถูกศาลพิพากษาจำคุกและปรับแต่โทษจำคุกให้ยกหรือถูกศาลพิพากษาจำคุก และปรับแต่โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ หรือถูกศาลสั่งเรียกประกันทัณฑ์บน
- ๕.๓ แต่งเครื่องแบบทหารผิดกฎหมาย ข้อบังคับหรือระเบียบโดยเจตนา
- ๕.๔ ลาเกิน ๒๓ วัน แต่ไม่รวมถึงวันลาตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการลา ดังต่อไปนี้
  - ๕.๔.๑ ลาไปอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย เฉพาะวันลาที่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลาตามกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน
  - ๕.๔.๒ ลาคลอดบุตรไม่เกิน ๙๐ วัน

๕.๔.๓ ลาป่วยซึ่งจำเป็นต้องรักษาตัวเป็นเวลานาน ไม่ว่าจะคราวเดียวกันหรือหลายคราว รวมกันไม่เกิน ๖๐ วันทำการ

๕.๔.๔ ลาป่วยเพราะประสบอันตรายในขณะที่ปฏิบัติราชการตามหน้าที่หรือในขณะที่เดินทางไปหรือกลับจากปฏิบัติราชการตามหน้าที่

๕.๔.๕ ลาพักผ่อน

๕.๔.๖ ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

การนับจำนวนวันลาไม่เกิน ๒๓ วันสำหรับวันลาปกติ และวันลาป่วยที่ไม่ใช่วันลาป่วย ตามข้อ ๕.๔.๔ ให้นับเฉพาะวันทำการ

๕.๕ บกพร่องในหน้าที่จนเกิดความเสียหายแก่ราชการ

๕.๖ ประพฤติตนไม่เหมาะสมแก่หน้าที่

๕.๗ มีความประพฤติเสื่อมเจตนาไปในทางเกียจคร้าน

๕.๘ ไม่มาปฏิบัติราชการตามเวลา หรือกลับก่อนเวลาเป็นอาจ

๕.๙ มีมลทิน หรือมีหมองในคดีอาญาหรือมีความผิดทางวินัยในเรื่องที่ไม่สำคัญ

๕.๑๐ สอบความรู้ตกในโรงเรียนอาชีพเฉพาะอย่างสำหรับทหาร

๕.๑๑ จำนวนนักเรียนสอบความรู้ตกในโรงเรียนอาชีพเฉพาะอย่างสำหรับทหารซึ่งเป็นหลักสูตรต่อเนื่องจากหลักสูตรนักเรียนจำ ๑ ปี

การปลดออกจากราชการและไม่รับสมัครต่อ

ข้อ ๖ การปลดออกจากราชการและการไม่รับสมัครต่อตามข้อ ๓ และข้อ ๔ ให้ปฏิบัติดังนี้

๖.๑ การปลดออกจากราชการ

๖.๑.๑ กรณีถูกลงทัณฑ์ ให้ปลดตั้งแต่วันที่พ้นทัณฑ์

๖.๑.๒ กรณีถูกลงโทษตามคำพิพากษาของศาล ให้ปลดตั้งแต่วันที่ถูกลงโทษตามคำพิพากษาของศาลอันถึงที่สุด

๖.๑.๓ กรณีถูกสั่งพักราชการ แล้วถูกลงทัณฑ์หรือถูกลงโทษตามคำพิพากษาของศาล การปลดออกจากราชการให้เป็นไปตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยการสั่งให้ทหารประจำการพักราชการ

๖.๑.๔ กรณีอื่น ๆ ให้ปลดตั้งแต่วันที่มิคำสั่งปลด

๖.๒ การไม่รับสมัครต่อ ให้กำหนดวันสิ้นเดือน มกราคม เดือนพฤษภาคม และเดือนกันยายน เป็นวันไม่รับสมัครต่อ

การถอดยศ

ข้อ ๗ ผู้ที่เข้าเกณฑ์ถูกถอดยศตามที่ทางราชการกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาเสนอขอถอดยศด้วย การถอดยศให้ปฏิบัติดังนี้

๗.๑ กรณีถูกลงโทษตามคำพิพากษาของศาลให้ถอดยศตั้งแต่วันที่คำพิพากษาของศาลอันถึงที่สุด

๗.๒ กรณีหนีราชการ ให้ถอดยศตั้งแต่วันหนี ถ้าได้ตัวมาลงทัณฑ์ให้ถอดยศ ตั้งแต่วันพ้นทัณฑ์

๗.๓ กรณีอื่น ๆ ให้ถอดยศตั้งแต่วันที่มิคำสั่งถอดยศ

สิทธิของผู้ที่ออกจากราชการ

ข้อ ๘ ผู้ที่ต้องออกจากราชการ ถ้ามีสิทธิที่จะได้รับเงินเบี้ยหวัดบำเหน็จหรือบำนาญ ตามกฎหมายหรือตามข้อบังคับที่ใช้อยู่ในเวลานั้นก็ให้ดำเนินการให้ผู้นั้นได้รับด้วย

หน้าที่ของผู้บังคับบัญชา

ข้อ ๙ ผู้บังคับบัญชาทุกชั้นต้องปฏิบัติตามระเบียบนี้โดยเคร่งครัดหากปรากฏว่าผู้บังคับบัญชาผู้ใด
ปกปิดความผิดของผู้ใต้บังคับบัญชา หรือปล่อยปละละเลยไม่ดำเนินการ ตามระเบียบนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นมีความผิด
ข้อ ๑๐ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๔

(ลงชื่อ) พลเรือเอก สมุทร์ สหนาวิน

(สมุทร์ สหนาวิน)

ผู้บัญชาการทหารเรือ

หมายเหตุ ๑. ข้อ ๔., ข้อ ๔.๑๙, ข้อ ๕ และ ข้อ ๕.๑๑ แก้ไขตามระเบียบกองทัพอเรือ ว่าด้วยการปลดออกจากราชการ
ไม่รับสมัครต่อ งดบำเหน็จประจำปี และถอดยศสำหรับทหารประจำการต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตร (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๓๖

๒. ข้อ ๕., ข้อ ๕.๑ - ๕.๑๐ แก้ไขตามระเบียบกองทัพอเรือ ว่าด้วยการปลดออกจากราชการ ไม่รับสมัคร
ต่อ งดบำเหน็จประจำปี และถอดยศสำหรับทหารประจำการต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

บทที่ ๓

ข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยการลา พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุง ข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยการลา ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นจึงออก ข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยการลา พ.ศ.๒๕๕๕”

ข้อ ๒. ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิก

๓.๑ ข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยการลา พ.ศ. ๒๕๓๕

๓.๒ ข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการลา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๙

๓.๓ ข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการลา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

๓.๔ ข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการลา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓

๓.๕ ข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการลา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐

๓.๖ ข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการลา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๐

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่มีกำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้ง กับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔. ให้ปลัดกระทรวงกลาโหมรักษาการตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕. ในข้อบังคับนี้

“การลาติดตามคู่สมรส” หมายความว่า ลาติดตามสามีหรือภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมาย ที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ หรือทางราชการสั่ง ให้ไปปฏิบัติงานในต่างประเทศตามความต้องการของทางราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ การสั่งให้ไปทำการ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการหรือเต็มเวลาทำงานตั้งแต่ ๑ ปีขึ้นไป แต่ไม่ รวมถึงกรณีคู่สมรสลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ

ข้อ ๖. ใบลาป่วย ใบลาคลอดบุตร ใบลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร ใบลากิจ ใบลาพักผ่อนประจำปี และใบลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ ให้เสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้บังคับบัญชา ชั้นที่มี อำนาจให้ลา

ข้อ ๗. การลาของข้าราชการทหารในช่วงก่อนและหลังวันหยุดราชการประจำสัปดาห์หรือวันหยุด ราชการประจำปีเพื่อให้มีวันหยุดต่อเนื่องกัน ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตใช้ดุลพินิจตามความเหมาะสมและจำเป็น ที่จะอนุญาตให้ลาได้โดยมิให้เสียหายแก่การปฏิบัติราชการ

ข้อ ๘. ข้าราชการทหารผู้ได้รับคำสั่งให้ไปช่วยปฏิบัติราชการ ณ หน่วยงานอื่นใดของทางราชการ หาก ประสงค์จะลาป่วย ลาคลอดบุตร ลากิจ ลาพักผ่อน ในช่วงเวลาที่ไปช่วยราชการ ให้เสนอขออนุญาตลาต่อ ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานที่ไปช่วยราชการ แล้วให้หน่วยงานนั้นรายงานจำนวนวันลาให้ส่วนราชการต้นสังกัดของ ผู้นั้นทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

การลาประเภทอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่งให้เสนอขออนุญาตลาต่อส่วนราชการต้นสังกัดตาม หลักเกณฑ์ที่กำหนดสำหรับการลาประเภทนั้น

ข้อ ๙. ข้าราชการทหารผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการได้อันเนื่องมาจากพฤติการณ์พิเศษซึ่งเกิดขึ้น กับบุคคลทั่วไปในท้องถิ่น หรือพฤติการณ์พิเศษซึ่งเกิดขึ้นกับข้าราชการทหารผู้นั้น และมีได้เกิดจากความประมาท เลินเล่อหรือความผิดของข้าราชการทหารผู้นั้นเอง โดยพฤติการณ์พิเศษดังกล่าวร้ายแรงจนเป็นเหตุขัดขวางทำให้ไม่สามารถมาปฏิบัติราชการได้ ณ สถานที่ตั้งตามปกติ ให้ข้าราชการทหารผู้นั้นรับรายงานพฤติการณ์ที่เกิดขึ้น รวมทั้งอุปสรรคขัดขวางที่ทำให้มาปฏิบัติราชการไม่ได้ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึง เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงกลาโหม สมุหราชองครักษ์ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ ทั้งนี้ในวันแรกที่สามารถมาปฏิบัติราชการได้

สำหรับเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงกลาโหม สมุหราชองครักษ์ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ ให้รายงานต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

ในกรณีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงกลาโหม สมุหราชองครักษ์ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ เห็นว่าการที่ข้าราชการทหารผู้นั้นมาปฏิบัติราชการไม่ได้เป็นเพราะพฤติการณ์พิเศษ ตามวรรคหนึ่งจริง ให้สั่งให้การหยุดราชการของข้าราชการทหารผู้นั้นไม่นับเป็นวันลาตามจำนวนวันที่ไม่สามารถมาปฏิบัติราชการได้อันเนื่องมาจากพฤติการณ์พิเศษดังกล่าว

ในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงกลาโหม สมุหราชองครักษ์ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ เห็นว่าการที่ไม่สามารถมาปฏิบัติราชการยังไม่สมควรถือเป็นพฤติการณ์พิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าวันที่ข้าราชการทหารผู้นั้นไม่มาปฏิบัติราชการเป็นวันลากิจ

ข้อ ๑๐. การนับวันลา ตามข้อบังคับนี้ให้นับตามปีงบประมาณ

การนับวันลาเพื่อประโยชน์ในการเสนอหรือจัดส่งใบลา อนุญาตให้ลา และคำนวณวันลาให้นับต่อเนื่องกันโดยนับวันหยุดราชการที่อยู่ในระหว่างวันลาประเภทเดียวกันรวมเป็นวันลาด้วย เว้นแต่การนับเพื่อประโยชน์ในการคำนวณวันลา สำหรับวันลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร วันลากิจ และวันลาพักผ่อนให้นับเฉพาะวันทำการ

การลาป่วย หรือลากิจซึ่งมีระยะเวลาต่อเนื่องกันจะเป็นในปีเดียวกันหรือไม่ก็ตามให้นับ เป็นการลาครั้งหนึ่ง ถ้าจำนวนวันลาครั้งหนึ่งรวมกันเกินอำนาจของผู้มีอำนาจอนุญาตระดับใด ให้เสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต

ข้าราชการทหารที่ถูกเรียกกลับมาปฏิบัติราชการระหว่างการลา ให้ถือว่าสิ้นสุดก่อนวันมาปฏิบัติราชการเว้นแต่ผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นว่าการเดินทางต้องใช้เวลาให้ถือว่าสิ้นสุดก่อนวันเดินทางกลับ

ข้าราชการทหารซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาหากประสงค์จะยกเลิกวันลาที่ยังไม่ได้หยุดราชการ ให้เสนอขอถอนวันลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตให้ลา และให้ถือว่าการลาเป็นอันสิ้นสุดก่อนวันมาปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๑. เพื่อควบคุมให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ให้ สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม กรมราชองครักษ์ กองบัญชาการกองทัพไทย กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ จัดทำบัญชีระยะเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการทหารในสังกัด หรือจะใช้เครื่องบันทึกเวลาการปฏิบัติราชการแทนก็ได้

ในกรณีจำเป็น สำนักงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม สำนักงานปลัด กระทรวงกลาโหม กรมราชองครักษ์ กองบัญชาการกองทัพไทย กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ จะกำหนดวิธีลงเวลาปฏิบัติราชการหรือวิธีควบคุมการปฏิบัติราชการของข้าราชการทหารที่มีการปฏิบัติราชการในลักษณะพิเศษเป็นอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรก็ได้ แต่ทั้งนี้จะต้องมีหลักฐานให้สามารถตรวจสอบวันเวลาการปฏิบัติราชการได้

หมวด ๒

การลาป่วย

ข้อ ๑๒. ทหารในปีหนึ่งจะลาป่วยได้ไม่เกิน ๙๐ วัน เว้นแต่ในกรณีดังจะกล่าวต่อไปนี้

๑๒.๑ เจ็บป่วยเนื่องจากไปราชการในที่กั้นดาร หรือในท้องที่ซึ่งมีโรคภัยชุกชุม หรือประสบอันตรายเนื่องจากปฏิบัติราชการ จะลาป่วยเพื่อรักษาตัวต่อไปได้อีก ๙๐ วัน รวมเป็น ๑๘๐ วัน

๑๒.๒ เจ็บป่วยหรือประสบอันตรายเพราะกระทำการตามหน้าที่อันเนื่องจากไอพิษ วัตถุธาตุ ที่เป็นพิษ วัตถุระเบิด หรือเชื้อโรคติดต่ออย่างร้ายแรง จะลาป่วยเพื่อรักษาตัวต่อไปได้อีก ๑๘๐ วัน รวมเป็น ๒๗๐ วัน

๑๒.๓ เจ็บป่วยเนื่องจากประสบอันตราย เพราะกระทำการตามหน้าที่ในอากาศ ใต้น้ำ ใต้ดิน ทั้งขณะขึ้นลง หรืออยู่ในอากาศ ใต้น้ำ หรือใต้ดิน จะลาป่วยเพื่อรักษาตัวได้ ๓๖๕ วัน

๑๒.๔ เจ็บป่วยเนื่องจากต้องกระทำหน้าที่พิเศษฝ่่าอันตรายตามที่ได้รับอนุมัติหรือได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม จะลาป่วยเพื่อรักษาตัวได้ ๓๖๕ วัน

๑๒.๕ เจ็บป่วยเนื่องจากต้องกระทำหน้าที่ในการรบ การสงคราม การปราบปรามการจลาจล การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายการศึกหรือตามประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินหรือปฏิบัติราชการสนามในพื้นที่ตามแนวชายแดน จะลาป่วยเพื่อรักษาตัวได้ ๓๖๕ วัน

๑๒.๖ การลาป่วยตามข้อ ๑๒.๔ หรือข้อ ๑๒.๕ กรณีแพทย์ที่รักษาไม่น้อยกว่า ๓ นาย ตรวจสอบรับรองลงความเห็นว่าเป็นต้องฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายให้ลาป่วยเพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายต่อไปได้อีกไม่เกิน ๓๖๕ วัน

ข้อ ๑๓. ผู้ป่วยต้องเสนอใบลาแสดงอาการป่วยต่อผู้บังคับบัญชาโดยตรงถ้าป่วยไม่เกิน ๒๔ ชั่วโมง จะลาด้วยวาจาก็ได้ ผู้ป่วยจะให้ผู้อื่นทำใบลาเสนอแทนตนก็ได้ หากมีความเห็นหรือคำแนะนำของแพทย์ให้แนบมากับใบลาด้วย

ผู้ป่วยที่ได้ลาหยุดพักรักษาตัวครบกำหนดแล้วแต่อาการป่วยยังไม่หายจะหยุดพักรักษาตัวต่อไปอีก ให้เสนอใบลาต่อตามที่กล่าวแล้วข้างต้น

ผู้ป่วยที่รักษาตัวอยู่ที่สถานพยาบาลของทหาร ไม่ว่าจะเป็กรณที่ผู้บังคับบัญชาส่งตัวไปรักษาหรือเจ้าตัวไปป่วยรักษาด้วยสถานพยาบาลของทหาร ไม่ต้องทำใบลาเสนอต่อผู้บังคับบัญชา แต่ให้สำนักงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม กรมราชองครักษ์ กองบัญชาการกองทัพไทย กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ ที่มีสถานพยาบาลวางระเบียบให้ส่วนราชการต้นสังกัดของผู้ป่วยกับสถานพยาบาลทำหลักฐานการป่วยให้ไว้ต่อกัน นับตั้งแต่วันรับตัวไว้รักษาจนถึงวันออกจากสถานพยาบาลนั้น ทั้งนี้การป่วยดังกล่าวให้ถือเป็นการลาป่วยตามข้อบังคับนี้ด้วย

ถ้าผู้ป่วยเป็นทหารกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการ เมื่อลาไปรักษาตัวยังภูมิลำเนาที่ห่างไกลผู้บังคับบัญชา ครบกำหนดแล้วยังไม่หายป่วย จะลารักษาตัวต่อไปอีกก็ดีหรือไปด้วย ก็จตุระแล้วป่วยอยู่ยังภูมิลำเนาที่ดีให้นำบัตรอนุญาตลาเสนอต่อ กรม กองทหารที่ใกล้ หรือนายอำเภอท้องที่เพื่อวินิจฉัยอนุญาต

ข้อ ๑๔. การเขียนใบลาป่วย จักต้องกล่าวถึงอาการป่วย กำหนดวันลา ตั้งแต่เมื่อใดถึงเมื่อใด และบอกสถานที่ซึ่งพักรักษาตัวอยู่ด้วย

ข้อ ๑๕. ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจอนุญาตให้ลาป่วย ให้เป็นไปตามตารางกำหนดอำนาจให้ลา ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๖. ผู้ซึ่งลาป่วยเกินกำหนดที่กล่าวไว้ใน ข้อ๑๒. ให้ผู้บังคับบัญชาจัดการขอลดออกจาก
ประจำการ

หมวด ๓

การลาคลอดบุตร

ข้อ ๑๗. ข้าราชการทหารซึ่งประสงค์จะลาคลอดบุตรให้เสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา เว้นแต่ไม่สามารถจะลงชื่อในใบลาได้จะให้ผู้อื่นลาแทนก็ได้ แต่เมื่อสามารถลงชื่อได้แล้ว ให้เสนอใบลาโดยเร็ว

การลาคลอดบุตรให้ลาได้ ๙๐ วัน โดยได้รับเงินเดือน และไม่ต้องมีใบรับรองแพทย์ ทั้งนี้สามารถจะลาในวันทีคลอด ก่อนหรือหลังวันที่คลอดบุตรก็ได้ แต่เมื่อรวมวันลาแล้วต้องไม่เกิน ๙๐ วัน

ข้าราชการทหารที่ได้รับอนุญาตให้ลาคลอดบุตร และได้หยุดราชการไปแล้วแต่ไม่ได้คลอดบุตรตามกำหนด หากประสงค์จะขอถอนวันลาคลอดบุตรที่หยุดไป ให้ผู้มีอำนาจอนุญาต อนุญาตให้ถอนวันลาคลอดบุตรได้ โดยให้ถือว่าวันที่ได้หยุดราชการไปแล้วเป็นวันลาอีก

การลาคลอดบุตรคาบเกี่ยวกับการลาประเภทใดซึ่งยังไม่ครบกำหนดวันลา ของการลาประเภทนั้น ให้ถือว่า การลาประเภทนั้นสิ้นสุดลง และให้นับเป็นการลาคลอดบุตรตั้งแต่วันเริ่มลาคลอดบุตร

ข้อ ๑๘. ข้าราชการทหารซึ่งประสงค์จะลาคลอดบุตร ให้เสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้บังคับบัญชาชั้น ผู้บังคับการกรม ผู้บังคับหมวดเรือ หรือผู้บังคับการกองบินขึ้นไปเป็นผู้พิจารณาอนุญาต

หมวด ๔

การลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร

ข้อ ๑๙. ข้าราชการทหารซึ่งประสงค์จะลาไปช่วยเหลือภริยาโดยชอบด้วยกฎหมาย ที่คลอดบุตร ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลาภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่คลอดบุตรและให้มีสิทธิลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรครั้งที่หนึ่งติดต่อกันได้ไม่เกิน ๑๕ วันทำการ

ผู้มีอำนาจอนุญาตตามวรรคหนึ่งอาจให้แสดงหลักฐานประกอบการพิจารณาอนุญาตด้วยก็ได้

ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร ซึ่งได้หยุดราชการไปยังไม่ครบกำหนด ถ้ามีราชการจำเป็นเกิดขึ้น ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจอนุญาตจะเรียกตัวมาปฏิบัติราชการก็ได้

ข้าราชการทหารซึ่งประสงค์จะลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร ให้เสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชา ตามลำดับชั้นจนถึงผู้บังคับบัญชาชั้น ผู้บังคับกองพัน ผู้บังคับการเรือชั้น ๑ หรือผู้บังคับฝูงบินขึ้นไป

หมวด ๕

การลากิจ

ข้อ ๒๐. ข้าราชการทหารมีสิทธิลากิจ โดยได้รับเงินเดือนปีละไม่เกิน ๔๕ วันทำการ สำหรับทหารกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร จะลาได้ไม่เกิน ๒๓ วันทำการ เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็น ซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม กองบัญชาการกองทัพไทย กองทัพบก กองทัพเรือ หรือกองทัพอากาศ เห็นควรให้มีการลาเกินกว่าที่กำหนดดังกล่าว ให้ปลัดกระทรวงกลาโหม ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ หรือผู้บัญชาการทหารอากาศ แล้วแต่กรณีมีอำนาจอนุญาตให้ลาเพิ่มเติมได้อีกไม่เกิน ๓๐ วัน

ข้อ ๒๑. ข้าราชการทหารที่ลาคลอดบุตรตามข้อ ๑๗. แล้วหากประสงค์จะลากิจเพื่อเลี้ยงดูบุตร ให้มีสิทธิลาต่อเนื่องจากการลาคลอดบุตรได้ไม่เกิน ๑๕๐ วันทำการ โดยไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลา

ข้อ ๒๒. ข้าราชการทหารจะลากิจไปต่างประเทศ ได้ดังนี้.-

๒๒.๑ ลาไปประเทศที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทย เช่น มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กัมพูชา เป็นต้น จะลาได้ตามกำหนดวันลาในข้อ ๒๐.

๒๒.๒ ลาไปประเทศในเอเชียนอกจากที่กล่าวในข้อ ๒๒.๑ จะลาเพิ่มจากกำหนดวันลา ในข้อ ๒๐. ได้อีกไม่เกิน ๕ วันทำการ

๒๒.๓ ลาไปประเทศในยุโรป อเมริกา แอฟริกา ออสเตรเลียหรือประเทศอื่นนอกจากที่กล่าวในข้อ ๒๒.๑ และข้อ ๒๒.๒ จะลาเพิ่มจากกำหนดวันลาในข้อ ๒๐. ได้อีกไม่เกิน ๑๐ วันทำการ

ข้อ ๒๓. ผู้ลาจิก ต้องเสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาโดยตรง จะลาแทนกันไม่ได้ เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะหยุดราชการได้

สำหรับการลาตามข้อ ๒๐. เมื่อมีเหตุจำเป็นก่อนอนุญาตให้หยุดราชการได้ทันทีและถ้าลาไม่เกิน ๒๔ ชั่วโมง จะลาด้วยวาจาก็ได้

ข้อ ๒๔. การเขียนใบลาจิก จักต้องกล่าวถึงความประสงค์ของการลากำหนดวันลาตั้งแต่เมื่อใด ถึงเมื่อใด และบอกสถานที่ซึ่งทางราชการจะติดต่อได้เสมอด้วย

ข้อ ๒๕. ผู้ลาจิก เมื่อมีเหตุจำเป็นจะลาต่ออีก ให้เสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชา ตามข้อ ๒๓. เว้นแต่เมื่ออยู่ต่างจังหวัดหรืออยู่ต่างประเทศจึงให้ส่งใบลาโดยทางไปรษณีย์หรือทางอื่น ๆ แต่ทหารกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร จะลาต่อโดยวิธีนี้ได้ไม่เกิน ๕ วันทำการ

ข้อ ๒๖. ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจอนุญาตให้ลาจิก ให้เป็นไปตามตารางกำหนดอำนาจให้ลาท้ายข้อบังคับนี้ เว้นแต่การลาตามข้อ ๒๒. อยู่ในอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

กรณีข้าราชการทหารลาไปนอกเขตประเทศไทยไม่เกิน ๒๔ ชั่วโมง เนื่องจากได้รับคำเชิญจากข้าราชการต่างประเทศ ให้หัวหน้าหน่วยขึ้นสัญญาบัตร ณ ที่นั้นอนุญาตให้ลาได้

ข้อ ๒๗. ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลาจิก เว้นแต่การลาจิกเพื่อเลี้ยงดูบุตรตามข้อ ๒๑. ถ้าผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นว่าไม่สมควรจะไม่อนุญาตหรือลดจำนวนวันลาตามใบลาลงได้และมีราชการจำเป็นเกิดขึ้น ผู้บังคับบัญชาจะสั่งเรียกผู้ซึ่งลาไปแล้วให้กลับมาปฏิบัติราชการก็ได้

หมวด ๖

การลาพักผ่อนประจำปี

ข้อ ๒๘. ข้าราชการทหารมีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีในปีหนึ่งได้ ๑๐ วันทำการโดยไม่ถือเป็นวันลา เว้นแต่ข้าราชการทหารดังต่อไปนี้ ไม่มีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีในปีที่ได้รับบรรจุเข้ารับราชการยังไม่ถึง ๖ เดือน

๒๘.๑ ผู้ซึ่งได้รับการบรรจุเข้ารับราชการทหารเป็นข้าราชการทหารครั้งแรก

๒๘.๒ ผู้ซึ่งลาออกจากราชการเพราะเหตุส่วนตัว แล้วต่อมาได้รับการบรรจุกลับเข้ารับราชการ

๒๘.๓ ผู้ซึ่งลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองแล้วต่อมาได้รับการบรรจุกลับเข้ารับราชการหลัง ๖ เดือน นับแต่วันออกจากราชการ

๒๘.๔ ผู้ซึ่งถูกสั่งให้ออกจากราชการในกรณีอื่น และกรณีไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ แล้วต่อมาได้รับการบรรจุกลับเข้ารับราชการ

ข้อ ๒๙. ข้าราชการทหารซึ่งประสงค์จะลาพักผ่อนประจำปี ให้เสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตาม ลำดับชั้นจนถึงผู้บังคับบัญชาชั้นผู้บังคับการกรม ผู้บังคับหมวดเรือ หรือผู้บังคับการกองบิน ขึ้นไปเป็นผู้พิจารณาอนุญาต เว้นแต่การไปต่างประเทศระหว่างลาพักผ่อนประจำปี ให้นำความใน ข้อ ๒๒. มาใช้บังคับ

ถ้าในปีใดข้าราชการทหารผู้ใดมิได้ลาพักผ่อนประจำปีหรือลาพักผ่อนประจำปีแล้วแต่ไม่ครบ ๑๐ วันทำการ ให้สะสมวันที่ยังมิได้ลาในปีนั้นรวมเข้ากับปีต่อ ๆ ไปได้แต่วันลาพักผ่อนสะสมรวมกับวันลาพักผ่อนในปีปัจจุบันจะต้องไม่เกิน ๒๐ วันทำการ

ผู้ที่ได้รับราชการติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ให้มีสิทธินำวันลาพักผ่อนสะสมรวมกับวันลาพักผ่อนในปีปัจจุบันได้ไม่เกิน ๓๐ วันทำการ

การอนุญาตให้ลาพักผ่อนประจำปี ผู้มีอำนาจอนุญาตจะอนุญาตให้ลาพักผ่อนครั้งเดียวหรือหลายครั้งก็ได้ โดยมีให้เสียหายแก่ราชการ เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะหยุดราชการได้

ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักผ่อนประจำปีซึ่งได้หยุดราชการไปยังไม่ครบกำหนดถ้ามีราชการจำเป็นเกิดขึ้น ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจอนุญาตจะเรียกตัวมาปฏิบัติราชการก็ได้

หมวด ๗

การลาอุปสมบท

ข้อ ๓๐. ข้าราชการทหารจะลาอุปสมบทได้ไม่เกิน ๑๒๐ วัน ผู้ที่เคยอุปสมบทมาแล้วจะลาอุปสมบทอีกไม่ได้

ข้อ ๓๑. ข้าราชการทหารชั้นสัญญาบัตรผู้ใดจะลาอุปสมบทให้เสนอใบลาอุปสมบท ต่อผู้บังคับบัญชา ตามลำดับชั้นจนถึงเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงกลาโหม สมุหราชองครักษ์ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ เพื่อวินิจฉัยเมื่อเห็นควรจะอนุญาตแล้วจึงรายงานเสนอ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ก่อนถึงกำหนดอุปสมบทไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน เว้นหน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์ สำนักผู้บัญชาการทหารสูงสุด ให้เป็นไปตามพระราชวินิจฉัยของ องค์ผู้บัญชาการ หน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์ สำนักผู้บัญชาการทหารสูงสุด

สำหรับข้าราชการทหารต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตรคงปฏิบัติการเสนอใบลาดังกล่าวแล้วข้างต้น แต่ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นผู้บังคับกองพัน ผู้บังคับการเรือชั้น ๑ หรือผู้บังคับฝูงบิน เป็นผู้วินิจฉัย เมื่อเห็นควรจะอนุญาตแล้วจึงรายงานเสนอผู้บังคับบัญชาชั้นผู้บัญชาการกองพล ผู้บัญชาการกองเรือ หรือผู้บัญชาการ กองพลบิน เป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาอุปสมบทแล้ว เมื่อถึงวันลาได้หยุดราชการไปเพื่อเตรียมการอุปสมบทหากปรากฏว่ามีปัญหาอุปสรรคทำให้ไม่สามารถอุปสมบทตามที่ขอลาไว้ เมื่อได้รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการตามปกติ และขอถอนวันลาอุปสมบท ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตให้ลาอุปสมบทอนุญาตให้ถอนวันลาอุปสมบทได้ โดยให้ถือว่าวันที่ได้หยุดราชการไปแล้วเป็นวันลาอีก

ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาอุปสมบทจะต้องอุปสมบทภายใน ๑๐ วัน นับตั้งแต่วันเริ่มลา

ข้อ ๓๒. ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาอุปสมบทลาสิกขาเมื่อใดต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาโดยตรงทราบ และเข้าปฏิบัติราชการภายใน ๕ วัน นับแต่วันลาสิกขา สำหรับข้าราชการทหารชั้นสัญญาบัตรต้องรายงานจนถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม นอกนั้นเสนอถึงผู้อนุญาตให้ลาอุปสมบท เว้นหน่วยบัญชาการ ถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์ สำนักผู้บัญชาการทหารสูงสุด ต้องรายงานจนถึงผู้อนุญาตให้ลาอุปสมบท

หมวด ๘

การลาไปประกอบพิธีฮัจย์

ข้อ ๓๓. ข้าราชการทหารผู้นับถือศาสนาอิสลามจะลาไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ได้ไม่เกิน ๑๒๐ วัน ผู้ที่เคยไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย แล้วจะลาไปประกอบพิธีฮัจย์อีกไม่ได้

ข้อ ๓๔. ข้าราชการทหารผู้ใดจะลาไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ให้เสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึง เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงกลาโหม สมุหราชองครักษ์ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ เพื่อวินิจฉัย เมื่อเห็นควรจะอนุญาตแล้ว แล้วจึงรายงานเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ก่อนถึงกำหนดวันลาไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาไปประกอบพิธีฮัจญ์แล้ว เมื่อถึงวันลาหยุดราชการเพื่อเตรียมไปประกอบพิธีฮัจญ์ หากปรากฏว่ามีปัญหาอุปสรรคทำให้ไม่สามารถไปประกอบพิธีฮัจญ์ตามที่ขออนุญาตลาไว้ เมื่อได้รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการตามปกติและขอถอนวันลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตให้ลาไปประกอบพิธีฮัจญ์อนุญาตให้ถอนวันลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ได้ โดยให้ถือว่าวันที่ได้หยุดราชการไปนั้นแล้วเป็นวันลากิจ

ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย จะต้องออกเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ ภายใน ๑๐ วัน นับตั้งแต่วันเริ่มลา

ข้อ ๓๕. ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย เมื่อเดินทางกลับถึงประเทศไทย ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาโดยตรงทราบ และเข้าปฏิบัติราชการภายใน ๕ วัน นับแต่เดินทางกลับประเทศไทย สำหรับข้าราชการทหารชั้นสัญญาบัตร ต้องรายงานจนถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม นอกนั้นเสนอถึงผู้อนุญาตให้ลาไปประกอบพิธีฮัจญ์

หมวด ๙

การลาติดตามคู่สมรสไปต่างประเทศ

ข้อ ๓๖. ข้าราชการทหารผู้ใดประสงค์จะลาติดตามคู่สมรส ซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ราชการต่างประเทศให้เสนอรายงานต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เป็นผู้พิจารณาอนุญาตให้ลาได้ไม่เกิน ๒ ปี โดยไม่รับเงินเดือนในกรณีจำเป็นอาจอนุญาตให้ลาต่อได้อีกไม่เกิน ๒ ปี แต่เมื่อรวมแล้วไม่เกิน ๔ ปี ถ้าเกิน ๔ ปี ให้ข้าราชการทหารผู้นั้นลาออกจากราชการ

ข้อ ๓๗. การอนุญาตให้ลาตามความในข้อ ๓๖. นั้น คงอนุญาตให้ลาได้ตามระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ราชการในต่างประเทศของคู่สมรส แต่รวมแล้วไม่เกิน ๔ ปี

การพิจารณาระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ราชการในต่างประเทศของคู่สมรส ให้พิจารณาจากช่วงระยะเวลาที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการในต่างประเทศติดต่อกันครั้งเดียว โดยไม่จำกัดว่าจะอยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการในประเทศเดียวกันหรือไม่เมื่อคู่สมรสหมดภารกิจในครั้งนั้นและได้เดินทางกลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการประจำในประเทศไทยแล้ว ให้ถือว่าช่วงเวลาการปฏิบัติหน้าที่ราชการในต่างประเทศเป็นอันสิ้นสุดลง ต่อมาหากคู่สมรสได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการในต่างประเทศอีกในช่วงใหม่จึงมีสิทธิที่จะลาติดตามคู่สมรสได้ใหม่

ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดจะต้องใช้ดุลยพินิจในการเสนอความเห็นต่อ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ด้วยว่าหากอนุญาตให้ลาติดตามคู่สมรสได้แล้วจะไม่ทำให้เสียหายแก่ราชการ

หมวด ๑๐

การลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

ข้อ ๓๘. ข้าราชการทหารซึ่งประสงค์จะลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เพื่อพิจารณาอนุญาต โดยถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ

ข้อ ๓๙. ข้าราชการทหารที่ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศที่มีระยะเวลาไม่เกิน ๑ ปี เมื่อปฏิบัติงานแล้วเสร็จให้รายงานตัวเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันครบกำหนดเวลาและให้รายงานผลเกี่ยวกับการลาไปปฏิบัติงานให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ

การรายงานผลเกี่ยวกับการลาไปปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้แบบรายงานตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบังคับนี้

หมวด ๑๑

การลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

ข้อ ๔๐ ข้าราชการทหารผู้ใดได้รับอันตราย หรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ จนทำให้ตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการ หากข้าราชการทหารผู้นั้นประสงค์จะลาไปเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ แล้วแต่กรณี มีสิทธิลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพครั้งหนึ่งได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรที่ประสงค์จะลา แต่ต้องไม่เกิน ๑๒ เดือน

ข้าราชการทหารที่ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บจนทำให้ตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการเพราะเหตุอื่นนอกจากที่กำหนดในวรรคหนึ่ง และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุพิจารณาแล้วเห็นว่ายังสามารถรับราชการต่อไปได้ หากข้าราชการทหารผู้นั้นประสงค์จะลาไปเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตพิจารณาให้ลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพดังกล่าวครั้งหนึ่งได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรที่ประสงค์จะลา แต่ไม่เกิน ๑๒ เดือน

หลักสูตรตามวรรคหนึ่งและวรรคสองต้องเป็นหลักสูตรที่ส่วนราชการ หน่วยงานอื่นของรัฐ องค์กรการกุศล อันเป็นสาธารณะหรือสถาบันที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานของทางราชการ เป็นผู้จัดหรือร่วมจัด

ข้อ ๔๑. ข้าราชการทหารซึ่งประสงค์จะลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพตามข้อ ๔๐. ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตพร้อมแสดงหลักฐานเกี่ยวกับหลักสูตรที่ประสงค์จะลา และเอกสารที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) เพื่อพิจารณาอนุญาต และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะหยุดราชการเพื่อไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพได้

ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจอนุญาตให้ลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพให้เป็นไปตามตารางกำหนดอำนาจให้ลาท้ายข้อบังคับนี้

หมวด ๑๒

บัตรอนุญาตและใบลา

ข้อ ๔๒. ทหารซึ่งมียศตั้งแต่ สิบเอก จ่าเอก หรือจ่าอากาศเอก ลงมาและพลทหาร เมื่อผู้บังคับบัญชาอนุญาตให้ลาหรือไปราชการโดยลำพัง ต้องมีบัตรอนุญาตลาตามแบบท้ายข้อบังคับนี้ไปด้วย คือ

๔๒.๑ ถ้าอนุญาตให้ลาหรือไปราชการโดยลำพังไม่เกิน ๒๔ ชั่วโมง ให้ใช้บัตรอนุญาตลา แบบ ๑

๔๒.๒ ถ้าอนุญาตให้ลาหรือไปราชการโดยลำพังเกิน ๒๔ ชั่วโมง ให้ใช้บัตรอนุญาตลาแบบ ๒

ข้อ ๔๓. การลาให้ใช้ใบลาและแบบรายงานตามแบบท้ายข้อบังคับ ดังนี้

๔๓.๑ ใบลาป่วย ให้ใช้แบบ ๓

๔๓.๒ ใบลาคลอดบุตร ให้ใช้แบบ ๔

๔๓.๓ ใบลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร ให้ใช้แบบ ๕

๔๓.๔ ใบลากิจ ให้ใช้แบบ ๖

๔๓.๕ ใบลาพักผ่อนประจำปี ให้ใช้แบบ ๗

๔๓.๖ ใบลาขออนุญาตอุปสมบท ให้ใช้แบบ ๘

๔๓.๗ หนังสือแสดงการพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ข้าราชการลาอุปสมบท สำหรับข้าราชการทหารสัญญาบัตร ให้ใช้แบบ ๙ ข้าราชการทหารหน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์ สำนักผู้บัญชาการทหารสูงสุด ให้ใช้แบบ ๙/๑ สำหรับข้าราชการทหารต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตร ให้ใช้แบบ ๑๐

๔๓.๘ ใบลาไปประกอบพิธีฮัจจ์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ให้ใช้แบบ ๑๑

๔๓.๙ ใบลาติดตามคู่สมรส ให้ใช้แบบ ๑๒

๔๓.๑๐ ใบลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ให้ใช้แบบ ๑๓

- ๔๕.๑๐ รายงานผลเกี่ยวกับการลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ให้ใช้แบบ ๑๔
๔๕.๑๑ ใบลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ ให้ใช้แบบ ๑๕
๔๕.๑๒ ใบขอยกเลิกวันลา ให้ใช้แบบ ๑๖

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๕

(ลงชื่อ) พลอากาศเอก สุกำพล สุวรรณทัต
(สุกำพล สุวรรณทัต)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

หมายเหตุ :- หลักการและเหตุผลในการประกาศใช้ข้อบังคับฉบับนี้ คือ ปรับปรุงข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการลา พ.ศ.๒๕๓๕ เนื่องจากข้าราชการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.๒๕๕๕ สามารถใช้สิทธิลาไปช่วยเหลือภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายที่คลอดบุตร และให้ข้าราชการที่ได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วยเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำตามหน้าที่จนทำให้ตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการ มีสิทธิลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ สมควรกำหนดให้ข้าราชการทหารได้รับสิทธิดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.๒๕๕๕ ประกอบกับข้อบังคับฉบับนี้ได้ประกาศใช้มาเป็นเวลานาน สมควรยกเลิกข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการลา พ.ศ.๒๕๓๕ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมทั้ง ๕ ฉบับ ให้เป็นฉบับเดียวกัน จึงจำเป็นต้องออกข้อบังคับนี้

ตารางกำหนดอำนาจให้ลา

ผู้บังคับบัญชาชั้น	อนุญาตลาป่วย ได้คราวหนึ่ง ไม่เกิน	อนุญาตลากิจ ได้คราวหนึ่ง ไม่เกิน	อนุญาตลาไปฟื้นฟู สมรรถภาพ ด้านอาชีพ ได้คราวหนึ่งไม่เกิน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม	๓๖๕ วัน	ตามความเห็นสมควร	-
ปลัดกระทรวงกลาโหม สมุหราชองครักษ์ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ	๑๘๐ วัน	ตามความเห็นสมควร	-
แม่ทัพ	๙๐ วัน	๖๐ วันทำการ	-
ผู้บัญชาการกองพล ผู้บัญชาการกองเรือ หรือ ผู้บัญชาการกองพลปืน	๖๐ วัน	๔๕ วันทำการ	๓๖๕ วัน
ผู้บังคับการกรม ผู้บังคับหมวดเรือ หรือ ผู้บังคับการกองบิน	๔๕ วัน	๓๐ วันทำการ	๑๘๐ วัน
ผู้บังคับกองพัน ผู้บังคับการเรือชั้น ๑ หรือ ผู้บังคับฝูงบิน	๒๑ วัน	๑๕ วันทำการ	-
ผู้บังคับการเรือชั้น ๒ ต้นเรือชั้น ๑ หรือ ผู้บังคับหมวดบินชั้น ๑	๑๕ วัน	๗ วันทำการ	-
ผู้บังคับกองร้อย ผู้บังคับการเรือชั้น ๓ ต้นเรือชั้น ๒ หรือผู้บังคับหมวดบินชั้น ๒	๗ วัน	๓ วันทำการ	-
ผู้บังคับหมวด ต้นเรือชั้น ๓ หรือ ผู้บังคับหมวดบินชั้น ๓	๓ วัน	๑ วันทำการ	-

แบบ ๑

(ครุฑ)

บัตรอนุญาตแบบ ๑

ที่.....สังกัด.....

อนุญาตให้ผู้ถือบัตรนี้ออกนอกเขตที่ตั้งกรมกองทหารได้ตามกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาต

(ลงชื่อ).....

ตำแหน่ง.....

(พลิก)

(ด้านหลัง)

คำเตือน

ผู้ถือบัตรอนุญาตนี้ จะไปกิจใด ๆ ได้ไม่เกินเวลา ๒๔๐๐

แบบ ๒

(ครูท)

บัตรอนุญาตลาแบบ ๒

บัตรอนุญาตลาแบบ ๒

ผู้ลา.....
 เครื่องหมาย.....
 ลาเพื่อ.....
 ผู้อนุญาต.....
 จำนวนวันลา.....วัน
 ตั้งแต่.....เวลา.....
 ถึง.....เวลา.....
 (ลงชื่อ).....
 ตำแหน่ง.....

อนุญาตให้.....เครื่องหมาย.....
 สังกัด.....
 ลาเพื่อ.....มีกำหนด.....วัน
 ตั้งแต่วันที่.....เวลา.....
 ให้กลับเข้ารับราชการวันที่.....เวลา.....
 (ลงชื่อ).....
 ตำแหน่ง.....

(พลีก)

(ด้านหลัง)

ถ้าผู้ถือบัตรอนุญาตนี้ลาต่อ ให้ผู้ที่อนุญาตให้ลานั้นชี้แจง
รับรองไว้ในตารางต่อไปนี้

ได้มีการลาต่อคือ

ครั้งที่	โดยเหตุ	ลาต่อ		(ลงชื่อ) ตำแหน่ง ผู้อนุญาต
		ตั้งแต่	ถึง	

ใบลาป่วย

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอลाप่วย

เรียน .....

กระผม ดิฉัน.....

ตำแหน่ง.....ป่วยเป็น.....

จึงขออนุญาตลาป่วยเพื่อรักษาตัวมีกำหนด.....วัน ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....

พ.ศ. ....จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ในระหว่างป่วยนี้ได้รับการรักษาตัวอยู่ที่ บ้านเลขที่.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

กระผม ดิฉัน ได้ลาป่วยอยู่เต็มแล้วในคราวเดียวกันนี้.....ครั้ง รวม.....วัน

ควรมีควรแล้วแต่จะกรุณา

(ลงชื่อ).....

ในปีงบประมาณนี้ .....ได้ลาป่วย.....ครั้ง

รวม.....วัน ทั้งครั้งนี้รวมเป็น.....วัน

ในปีงบประมาณนี้ ผู้นี้เคยลาอีกมาแล้ว.....ครั้ง รวม.....วันทำการ

การลาป่วยครั้งนี้ อยู่ในอำนาจของ .....อนุญาตได้

ตามข้อบังคับ ฯ

(ลงชื่อ).....(เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ)

ตำแหน่ง .....

...../...../.....

หมายเหตุ :- ในกรณีที่บุคคลอื่นเป็นผู้เสนอใบลาป่วยแทน ได้ชื่อผู้ขออนุญาตลาให้ลงว่า มีความสัมพันธ์ เป็นอะไรกับผู้ป่วย

แบบ ๔

ใบลาคลอดบุตร

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอลาคลอดบุตร

เรียน .....

ดิฉัน .....

ตำแหน่ง.....

ขอลาคลอดบุตรมีกำหนด .....วัน ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ในระหว่างลานี้ได้พักอยู่ที่

บ้านเลขที่.....ถนน.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

ดิฉัน ได้ลาคลอดบุตรอยู่แล้วในคราวเดียวกันนี้.....ครั้ง รวม.....วัน

ควรมิควรแล้วแต่จะกรุณา

(ลงชื่อ).....

ใบลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร

เรียน .....

กระผม .....ตำแหน่ง.....

สังกัด.....มีความประสงค์ลาไปช่วยเหลือ

ภริยาโดยชอบด้วยกฎหมาย ชื่อ.....

ซึ่งคลอดบุตรเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

จึงขออนุญาตลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรตั้งแต่วันที่.....เดือน.....

พ.ศ.....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

มีกำหนด.....วันทำการ ในระหว่างลาจะติดต่อกระผมได้ที่.....

.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ควรมิควรแล้วแต่จะกรุณา

(ลงชื่อ).....

ความเห็นผู้บังคับบัญชา

.....
.....

(ลงชื่อ).....

ตำแหน่ง .....

...../...../.....

คำสั่ง

อนุญาต

ไม่อนุญาต

.....
.....

(ลงชื่อ).....

ตำแหน่ง .....

...../...../.....

แบบ ๖

ใบลากิจ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอลากิจ

เรียน .....

กระผม ดิฉัน.....ตำแหน่ง.....

ขออนุญาตลาหยุดราชการเพื่อ.....

มีกำหนด .....วันตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ในระหว่างลา

กระผม ดิฉัน จะไปที่.....

จังหวัด.....ในวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

และจะกลับในวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

กระผม ดิฉัน ได้ลากิจอยู่เต็มแล้วในคราวเดียวกันนี้.....ครั้ง รวม.....วัน

ควรมีครบแล้วแต่จะกรุณา

(ลงชื่อ).....

ในปีงบประมาณนี้.....ได้ลากิจมาแล้ว.....ครั้ง

รวม.....วันทำการ ทั้งครั้งนี้รวมเป็น .....วันทำการ

ในปีงบประมาณนี้ ผู้นี้เคยลาป่วยมาแล้ว.....ครั้ง รวม.....วัน

การลาครั้งนี้ อยู่ในอำนาจของ.....อนุญาตได้ตามข้อบังคับ ฯ

(ลงชื่อ).....(เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ)

ตำแหน่ง .....

...../...../.....

ใบลาพักผ่อนประจำปี

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอลาพักผ่อนประจำปี

เรียน .....

กระผม ดิฉัน .....ตำแหน่ง.....

ขออนุญาตลาหยุดราชการเพื่อพักผ่อนประจำปี มีกำหนด.....วัน ตั้งแต่วันที่.....

เดือน.....พ.ศ. ....ถึงวันที่.....เดือน.....

พ.ศ. ....ในระหว่างลานั้นกระผม ดิฉัน จะไปที่จังหวัด.....

ในวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....และจะกลับในวันที่.....

เดือน.....พ.ศ. ....

ควรมิควรแล้วแต่จะกรุณา

(ลงชื่อ).....

ในปีงบประมาณที่แล้ว ตั้งแต่ ๑ ต.ค.....ถึง ๓๐ ก.ย.....

ได้ลาพักผ่อนประจำปีรวม.....วันทำการ เหลือวันพักผ่อนสะสม.....วันทำการ

ในปีงบประมาณนี้.....ได้ลาพักผ่อนประจำปีมาแล้ว

.....วันทำการ ทั้งครั้งนี้อยู่เป็น.....วันทำการ เหลือวันพักผ่อน.....วันทำการ

(ลงชื่อ).....(เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ)

ตำแหน่ง .....

...../...../.....

ใบลาขออนุญาตอุปสมบท

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขออนุญาตลาอุปสมบท

เรียน .....

กระผม.....หมายเลขประจำตัว.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....

อายุ.....ปี มีความศรัทธาจะอุปสมบทในพระพุทธศาสนา กำหนดอุปสมบท ในวันที่.....

เดือน.....พ.ศ. ....ณ. วัด.....

อำเภอ.....จังหวัด.....พระ.....

วัด.....อำเภอ.....จังหวัด.....

เป็นพระอุปถัมภ์ จึ่งขอลาจากหน้าที่ราชการ ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....

พ.ศ. ....เมื่อลาสิกขาแล้วจะรายงานเพื่อทราบ และเข้าปฏิบัติราชการภายใน ๕ วัน

นับแต่วันลาสิกขาบท

ควรมีครบแล้วแต่จะกรุณา

(ลงชื่อ).....

หนังสือแสดงการพระราชทานพระบรมราชานุญาต
ให้ข้าราชการอุปสมบท

ด้วย.....ซึ่งเป็นข้าราชการ
ตำแหน่ง.....กรม.....กระทรวงกลาโหม
มีศรัทธาจะอุปสมบทในพระพุทธศาสนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ได้พิจารณาเห็นเป็นการสมควรแล้ว
จึงเป็นอันว่า.....ได้รับพระราชทาน
พระบรมราชานุญาตให้ลาอุปสมบทได้ ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการพระราชทานพระบรมราชานุญาต
ให้ข้าราชการลาอุปสมบท พ.ศ. ๒๕๒๑

ขอพระสงฆ์ และพระอุปัชฌายาจารย์ซึ่งได้รับอาราธนาให้อุปสมบท จงปราศจากรังเกียจ
ในการให้อุปสมบทแก่ราชภัฏบุรุษผู้นี้ ทรงพระกรุณาฝากให้อนุเคราะห์ด้วย

(ลงชื่อ) .....
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หนังสือแสดงการพระราชทานพระบรมราชานุญาต
ให้ข้าราชการอุปสมบท

ด้วย.....ซึ่งเป็นข้าราชการตำแหน่ง

.....
หน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์ สำนักผู้บัญชาการทหารสูงสุด กระทรวงกลาโหม
มีศรัทธาจะอุปสมบทในพระพุทธศาสนาในการนี้ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช ฯ สยามมกุฎราชกุมาร ได้ทรงมี
พระราชวินิจฉัยแล้วจึงเป็นอันว่า.....
สมควรได้รับพระบรมราชานุญาตให้ลาอุปสมบทได้ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการพระราชทานพระบรมราชานุญาต
ให้ข้าราชการลาอุปสมบท พ.ศ. ๒๕๒๑

ขอพระสงฆ์ และพระอุปัชฌายาจารย์ซึ่งได้รับอาราธนาให้อุปสมบท จงปราศจากรังเกียจ
ในการให้อุปสมบทแก่ราชภัฏบุรุษผู้นี้ ทรงพระกรุณาฝากให้อนุเคราะห์ด้วย

(ลงพระนามาภิไธย).....

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

หนังสือแสดงการพระราชทานพระบรมราชานุญาต
ให้ข้าราชการลาอุปสมบท

ด้วย .....ซึ่งเป็นข้าราชการ
ตำแหน่ง.....กรม.....กระทรวงกลาโหม
มีศรัทธาจะอุปสมบทในพระพุทธศาสนา.....
ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ได้พิจารณาเห็นเป็นการสมควรแล้ว
จึงเป็นอันว่า.....ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ลา
อุปสมบทได้ ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ข้าราชการลาอุปสมบท
พ.ศ.๒๕๒๑

ขอพระสงฆ์และพระอุปัชฌายาจารย์ซึ่งได้รับอาราธนาให้อุปสมบท จงปราศจากรังเกียจ
ในการให้อุปสมบทแก่ราชภัฏบุรุษผู้นี้ ทรงพระกรุณาฝากให้อนุเคราะห์ด้วย

(ลายมือชื่อ).....
ตำแหน่ง.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ใบลา

ขออนุญาตไปประกอบพิธีฮัจจ์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขออนุญาตลาไปประกอบพิธีฮัจจ์

เรียน .....

กระผม ดิฉัน.....หมายเลขประจำตัว.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....อายุ.....ปี

มีความศรัทธาจะไปประกอบพิธีฮัจจ์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ซึ่งขออนุญาตลาหยุดราชการ

มีกำหนด.....วัน ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

กระผม ดิฉัน จะออกเดินทางโดยพาหนะ.....

ประมาณวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....และจะกลับถึงประเทศไทย

ประมาณวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เมื่อเดินทางกลับถึง

ประเทศไทยแล้วรายงานให้ทราบ และเข้าปฏิบัติราชการภายใน ๕ วัน

ควรมิควรแล้วแต่จะกรุณา

(ลงชื่อ).....

ใบลาติดตามคู่สมรส

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอลาติดตามคู่สมรส

เรียน .....

กระผม ดิฉัน .....ตำแหน่ง.....

สังกัด.....ได้รับเงินเดือน ๆ ละ.....บาท

มีความประสงค์ขอลาติดตามคู่สมรส ชื่อ.....ตำแหน่ง.....

สังกัด.....ซึ่งไปปฏิบัติราชการ/ปฏิบัติงาน ณ ประเทศ.....

มีกำหนด.....ปี.....เดือน.....วัน จึงขออนุญาตลาติดตามคู่สมรสมีกำหนด.....ปี

.....เดือน.....วันตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่.....

ครั้งสุดท้าย กระผม ดิฉัน ได้ลาติดตามคู่สมรสไปประเทศ.....

เป็นเวลา.....ปี.....เดือน.....วัน เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ในกรณีลาติดต่อกับครั้งก่อน รวมทั้งครั้งนี้ด้วย เป็นเวลา.....ปี.....เดือน.....วัน

ควรมิควรแล้วแต่จะกรุณา

(ลงชื่อ).....

ความเห็นผู้บังคับบัญชา

.....
.....

(ลงชื่อ).....

ตำแหน่ง .....

...../...../.....

คำสั่ง

อนุญาต

ไม่อนุญาต

.....
.....

(ลงชื่อ).....

ตำแหน่ง .....

...../...../.....

ใบลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

เรียน .....

กระผม ดิฉัน (ชื่อและนามสกุลภาษาไทย).....
(ภาษาอังกฤษ).....ตำแหน่ง.....
.....สังกัด.....

มีความประสงค์ขอลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ตั้งแต่วันที่.....
เดือน.....พ.ศ. ....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

จึงขอเสนอรายละเอียดเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

๑. คำชี้แจงในการขออนุญาต

๑.๑ ประวัติ

๑.๑.๑ วันเดือนปีเกิด .....อายุ.....ปี

๑.๑.๒ ประวัติการศึกษา .....

ประกาศนียบัตร.....

จาก.....ประเทศ.....พ.ศ. ....

ปริญญาตรี.....

จาก.....ประเทศ.....พ.ศ. ....

ปริญญาโท.....

จาก.....ประเทศ.....พ.ศ. ....

ปริญญาเอก.....

จาก.....ประเทศ.....พ.ศ. ....

๑.๑.๓ ประวัติการรับราชการ

เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

จนถึงกำหนดวันออกเดินทาง รวมเป็นเวลา.....ปี.....เดือน .....วัน

โดยเริ่มเข้ารับราชการเป็นข้าราชการ.....

ตั้งแต่วันที่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

เป็นข้าราชการ.....

ตั้งแต่วันที่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

๑.๑.๔ ขณะนี้เป็นข้าราชการ.....

ตำแหน่ง.....ระดับ/ยศ.....

แผนก/ฝ่าย/งาน.....สำนัก/กอง.....

กรม.....อัตราเงินเดือน.....บาท

๑.๑.๕ เคยไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศหรือไม่ เคย ไม่เคย
ถ้าเคย

(๑) ไปปฏิบัติงานให้กับ.....
.....ณ ประเทศ.....
เป็นระยะเวลา.....ปี.....เดือน.....วัน ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....
ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

(๒) ไปปฏิบัติงานให้กับ.....
.....ณ ประเทศ.....
เป็นระยะเวลา.....ปี.....เดือน.....วัน ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....
ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

๑.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับการไปปฏิบัติงาน

๑.๒.๑ ไปปฏิบัติงานให้กับ.....
ณ ประเทศ.....
 ตามความตกลงระหว่าง.....
กับ.....
 ติดต่อสมัครโดยผ่าน.....
 ติดต่อเอง.....
 อื่น ๆ.....

๑.๒.๒ ตำแหน่งที่จะไปปฏิบัติงาน.....
ระดับ.....หน้าที่ที่จะไปปฏิบัติงาน (โดยย่อ).....
.....

๑.๒.๓ ระยะเวลาที่จะขอไปปฏิบัติงาน.....ปี.....เดือน.....วัน

๑.๒.๔ กำหนดออกเดินทางประมาณวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

๑.๒.๕ ค่าตอบแทนที่ได้รับ
 เงินเดือน อัตราเดือน/ปีละ.....
 ค่าที่พัก.....
 ค่าพาหนะในการเดินทาง.....
 อื่น ๆ .....

๑.๒.๖ สถานที่ติดต่อ.....
.....
หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอรับรองว่าข้อความข้างต้นถูกต้องเป็นจริงทุกประการ

ควรมีครบแล้วแต่จะกรุณา

(ลงชื่อ) .....

(พิมพ์ชื่อเต็ม)

๒. คำชี้แจงและคำรับรองของส่วนราชการต้นสังกัด

๒.๑ ขอชี้แจงว่าข้าราชการผู้นี้

๒.๑.๑ ระยะเวลาการเป็นข้าราชการก่อนไปปฏิบัติงาน

- เป็นข้าราชการประจำตลอดมาเป็นระยะเวลาติดต่อกันครบ ๒ ปี ก่อนถึงวันที่ได้รับอนุมัติให้ไปปฏิบัติงาน
- เป็นข้าราชการประจำตลอดมาเป็นระยะเวลาติดต่อกันไม่ครบ ๒ ปี ก่อนถึงวันที่ได้รับอนุมัติให้ไปปฏิบัติงาน แต่กรณีมีความจำเป็นต้องสั่งให้ไปปฏิบัติงาน โดยมีเหตุผลอันสมควรและเป็นประโยชน์แก่ทางราชการอย่างยิ่งตามเอกสารแนบท้าย

๒.๑.๒ อายุของผู้ไปปฏิบัติงาน

- อายุไม่เกิน ๕๒ ปีบริบูรณ์ นับถึงวันที่ได้รับอนุมัติให้ไปปฏิบัติงาน
- อายุเกิน แต่กรณีมีความจำเป็นต้องสั่งให้ไปปฏิบัติงาน โดยมีเหตุผลอันสมควรและเป็นประโยชน์แก่ทางราชการอย่างยิ่งตามเอกสารแนบท้าย

๒.๑.๓ ความรู้ความสามารถ ความประพฤติ และการดำเนินการทางวินัย

- เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการซึ่งมีความรู้ความสามารถเหมาะสม มีความประพฤติเรียบร้อย และไม่อยู่ระหว่างถูกดำเนินการทางวินัย
- เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการซึ่ง.....

แต่กรณีมีความจำเป็นต้องสั่งให้ไปปฏิบัติงาน โดยมีเหตุผลอันสมควร และเป็นประโยชน์แก่ทางราชการอย่างยิ่งตามเอกสารแนบท้าย

๒.๑.๔ ในกรณีที่เคยไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศมาแล้ว

- ได้กลับมาปฏิบัติราชการในส่วนราชการครบ ๒ ปีแล้ว นับแต่วันกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหลังจากที่เดินทางกลับจากการไปปฏิบัติงานครั้งสุดท้าย
- มีเวลาปฏิบัติราชการไม่ครบ ๒ ปี แต่กรณีมีความจำเป็นต้องสั่งให้ไปปฏิบัติงาน โดยมีเหตุผลอันสมควรและเป็นประโยชน์แก่ทางราชการอย่างยิ่งตามเอกสารแนบท้าย

๒.๒ ขอรับรองว่า การไปปฏิบัติงานของข้าราชการผู้นี้

- ๒.๒.๑ ไม่ทำให้เสียราชการ เพราะยังมีผู้ปฏิบัติงานเพียงพอ ไม่ต้องตั้งอัตรากำลังเพิ่ม

- ๒.๒.๒ เป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยหรือต่อการปฏิบัติราชการของกระทรวง/กรม นี้ประการใดบ้าง (โปรดระบุ)

.....
.....
.....

๒.๒.๓ กระทรวง /กรม มีแผนงานหรือโครงการที่รองรับเมื่อกลับมาปฏิบัติหน้าที่
ประการใดหรือไม่

มี ไม่มี

โปรดชี้แจงรายละเอียดประกอบการพิจารณา.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....

ตำแหน่ง .....

...../...../.....

๓. การพิจารณาของ (นักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหมกรมราชองครักษ์
กองบัญชาการกองทัพไทย กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ).....

.....
.....

(ลงชื่อ).....

ตำแหน่ง .....

...../...../.....

๔. คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

อนุญาต ไม่อนุญาต

.....
.....
.....

(ลงชื่อ) .....

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

...../...../.....

แบบ ๑๔

รายงานผลเกี่ยวกับการลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

๑. ชื่อ.....นามสกุล.....
 ตำแหน่ง.....ระดับ.....
 สังกัด.....กระทรวง.....
 ไปปฏิบัติงานให้กับ.....
 ณ ประเทศ.....
 ตำแหน่งที่ไปปฏิบัติงาน.....
 ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....
 ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....
 มีกำหนดเวลา.....ปี.....เดือน.....วัน

๒. รายละเอียดการไปปฏิบัติงาน (อาทิ ขอบเขตของงาน ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ฯลฯ) ที่สมควรรายงาน
 ให้มีรายละเอียดและเนื้อหามากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยบรรยายสิ่งที่ได้รู้เห็น หรือได้รับถ่ายทอด
 มาให้ชัดเจน
 .....
 .....
 .....

๓. สรุปข้อคิดเห็น ประโยชน์ที่ได้รับ และข้อเสนอแนะ หรือสิ่งที่คิดว่าจะนำมาปรับปรุงใช้ให้เป็นประโยชน์
 แก่ประเทศ.....
 .....
 .....

(ลงชื่อ).....
 ผู้รายงาน

๔. ความคิดเห็นของหน่วยงานเจ้าสังกัดระดับกรมหรือเทียบเท่า.....
 .....
 .....
 .....

(ลงชื่อ) .....
 ตำแหน่ง.....
 ...../...../.....

๕. ความคิดเห็นของ เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม สมุหราชองครักษ์ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารทัพบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ

.....
.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

- หมายเหตุ :- ๑. ในกรณีที่มีรายละเอียดข้อความที่จะรายงานเกินกว่าช่องในแบบ ให้ปรับปรุงขยายช่องให้พอดีกับข้อความได้ตามความเหมาะสม
๒. ถ้ามีรายงานที่ต้องจัดทำให้องค์การและหรือหน่วยงานที่ไปปฏิบัติงานโดยตรงขอให้นำไปด้วย

แบบ ๑๕

ใบลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

เรียน .....

กระผม ดิฉัน.....ตำแหน่ง.....

สังกัด.....มีความประสงค์ขอลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

จึงขอเสนอรายละเอียดเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

๑. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ขอ

๑.๑ ประวัติการรับราชการ

๑.๑.๑ ขณะได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วยจนทำให้ตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการ

ดำรงตำแหน่ง.....

สังกัด.....กระทรวง.....

ปฏิบัติหน้าที่ (โดยย่อ).....

ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

๑.๑.๒ ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง.....

สังกัด.....กระทรวง.....

ปฏิบัติหน้าที่ (โดยย่อ).....

ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

๑.๑.๓ ที่อยู่ปัจจุบัน.....

หมายเลขโทรศัพท์.....

๑.๒ สาเหตุที่ได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วยจนทำให้ตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการ

เหตุเกิดที่.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เนื่องจาก

- ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่
- ถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่
- เหตุอื่นใดนอกจากเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่/เหตุกระทำการตามหน้าที่

(โปรดระบุ).....

ข้อเท็จจริงโดยสรุป.....

.....

.....

๑.๓ ความเห็นของแพทย์ซึ่งเป็นผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียน และรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทางเวชกรรม ผู้เคยตรวจหรือรักษา

๑.๓.๑ แพทย์ชื่อ.....

ตำแหน่ง.....ผู้ได้ตรวจหรือรักษา ณ โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล.....

๑.๓.๒ ความเห็นโดยสรุปของแพทย์ผู้ตรวจ หรือรักษาที่เกี่ยวข้องกับสภาพความพิการหรือทุพพลภาพที่เกิดขึ้นตามเอกสารแนบ (เช่น มีความพิการทางอวัยวะใดบ้าง ตั้งแต่วันเดือนปีใด เป็นต้น)

.....

.....

.....

๒. ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรการฝึกอบรม

๒.๑ มีความประสงค์จะลาไปเข้ารับการฝึกอบรม

- หลักสูตรเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือ
- หลักสูตรเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่จำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพ

ชื่อหลักสูตร.....

ซึ่งจัดโดย.....

ระยะเวลาฝึกอบรม.....ชั่วโมง.....วัน.....เดือน.....ปี

ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม (ถ้ามี).....บาท (.....)

๒.๒ พร้อมนี้ได้แนบหลักฐานเกี่ยวกับหลักสูตรที่ประสงค์จะลา ไปเข้ารับการฝึกอบรม
ในข้อ ๒.๑ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) จำนวน.....ฉบับ มาด้วยแล้ว

ขอรับรองว่าข้อความข้างต้นถูกต้องตรงกับความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....
(.....)

๓. ความเห็นของหน่วยงานเกี่ยวกับการบริหารจัดการกำลังพล

- เป็นผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ หรือถูก
ประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่จนทำให้ตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการ
(กรณีตามข้อ ๔๐ วรรคหนึ่ง)
- เป็นผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บจนทำให้ตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการ
เพราะเหตุอื่น (กรณีตามข้อ ๔๐. วรรคสอง)
- หลักสูตรที่ประสงค์ที่จะลาไปเข้ารับการฝึกอบรมเป็นหลักสูตรที่ส่วนราชการ
หน่วยงานของรัฐ องค์กรการกุศลอันเป็นสาธารณะหรือสถาบันที่ได้รับการรับรอง
จากหน่วยงานของทางราชการ เป็นผู้จัดหรือร่วมจัด
- ข้าราชการทหารผู้นี้ยังไม่เคยลาไปเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับการฟื้นฟู
สมรรถภาพที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ
กรณีการทุพพลภาพหรือพิการในครั้งนี้
- อื่น ๆ (ระบุ).....

.....
.....
.....

(ลงชื่อ) .....
ตำแหน่ง .....
วันที่...../...../.....

ความเห็นผู้บังคับบัญชาระดับหัวหน้าส่วนราชการ

.....
.....

(ลงชื่อ) .....

ตำแหน่ง .....

วันที่...../...../.....

คำสั่ง

อนุญาต

ไม่อนุญาต

.....
.....

(ลงชื่อ) .....

ตำแหน่ง .....

วันที่...../...../.....

บทที่ ๔

ข้อบังคับกระทรวงกลาโหม

ว่าด้วยการลงทัณฑ์ทหารขาดหนีราชการ พ.ศ.๒๕๒๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การลงทัณฑ์ทหารขาดหนีราชการ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ ข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยการลงทัณฑ์ทหารขาดหนีราชการ พ.ศ. ๒๕๒๘ ”

ข้อ ๒. ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิก

๓.๑ ข้อบังคับทหารที่ ๕/๙๑๐๓ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ ว่าด้วยระเบียบการลงอาชญาทหารขาดหนีราชการ

๓.๒ คำสั่งทหารที่ ๒๑๙/๑๓๙๑๘ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๗๙ เรื่อง แก้อำนาจข้อบังคับทหาร ฯ

๓.๓ คำสั่งทหารที่ ๔๖/๒๔๗๔ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๘๘ เรื่อง แก้อำนาจข้อบังคับทหาร ฯ

๓.๔ ข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยระเบียบการลงอาชญาทหารขาดหนีราชการ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๒

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่มีกำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔. ในข้อบังคับนี้

๔.๑ “ทหาร” หมายความว่า ทหารกองประจำการ ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

๔.๒ “ทัณฑ์” หมายความว่า ทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยทหาร

๔.๓ “ในเวลาไม่ปกติ” หมายความว่า ในเวลาที่มีการรบ สถานะสงครามหรือประกาศใช้กฎอัยการศึก

๔.๔ “ในเวลาปกติ” หมายความว่า เวลาอื่นที่ไม่ได้มีการรบ สถานะสงครามหรือประกาศใช้กฎอัยการศึก

๔.๕ “ขาดราชการ” หมายความว่า ขาดจากหน้าที่ราชการดังต่อไปนี้

๔.๕.๑ ขาดไม่ถึง ๒๔ ชั่วโมง ต่อหน้าราชศัตรู หรือ

๔.๕.๒ ขาดไม่ถึง ๓ วัน ในเวลาไม่ปกติ หรือ

๔.๕.๓ ขาดโดยมิได้รับอนุญาต หรือเมื่อพ้นกำหนดอนุญาตลาในเวลาปกติยังไม่ถึง ๑๕ วัน

๔.๖ “หนีราชการ” หมายความว่า ขาดจากหน้าที่ราชการดังต่อไปนี้

๔.๖.๑ ขาด ๒๔ ชั่วโมง ต่อหน้าราชศัตรู หรือ

๔.๖.๒ ขาด ๓ วัน ในเวลาไม่ปกติ หรือ

๔.๖.๓ ขาดโดยมิได้รับอนุญาต หรือเมื่อพ้นกำหนดอนุญาตลาในเวลาปกติ ๑๕ วัน หรือ

๔.๖.๔ ขาดโดยเจตนาจะหลีกเลี่ยงจากราชการ ตามคำสั่งให้เคลื่อนกำลังทหารทางบกทางเรือ หรือทางอากาศ ไปจากที่ตั้ง หรือคำสั่งเรียกระดมพล

ข้อ ๕. การลงทัณฑ์ตามข้อบังคับนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงทัณฑ์ได้แต่ครั้งที่ขาดราชการ หรือหนีราชการ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้แต่ต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดทัณฑ์สูงสุดตามกฎหมายว่าด้วยวินัยทหาร

ข้อ ๖. การนับครั้งขาดราชการหรือหนีราชการ และการคำนวณวันลงทัณฑ์ ให้ถือเกณฑ์ดังนี้

๖.๑ ถ้าหนีราชการ ให้นับครั้งเฉพาะในการหนีราชการ

ข้อบังคับนี้

๖.๒ ถ้าขาดราชการ ให้นับครั้งที่หนีราชการรวมกับครั้งที่ขาดราชการด้วย

๖.๓ การขาดราชการไม่ถึง ๒๔ ชั่วโมง ในเวลาปกติ ไม่ให้นับเป็นครั้งและไม่ต้องลงทัณฑ์ตาม

๖.๔ การคำนวณวันลงทัณฑ์ ถ้ามีเศษของวันให้ตัดออก

ข้อ ๗. ทหารซึ่งขาดราชการ หรือหนีราชการในเวลาปกติ ให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติดังต่อไปนี้

๗.๑ ขาดราชการแล้วกลับมาเอง

ครั้งที่ ๑ ทำทัณฑ์กรรมไม่เกิน ๓ วัน

ครั้งที่ ๒ ชัง กิ่งจำนวนวันที่ขาดราชการ

ครั้งที่ ๓ ไป ชังเท่าจำนวนวันที่ขาดราชการ

๗.๒ หนีราชการแล้วกลับมาเอง

ครั้งที่ ๑ จำขัง ๑ ใน ๔ ของจำนวนที่หนีราชการ

ครั้งที่ ๒ จำขัง กิ่งจำนวนวันที่หนีราชการ

ครั้งที่ ๓ และครั้งที่ ๓ ไป จำขังเท่าจำนวนวันที่หนีราชการ

๗.๓ ขาดราชการ หรือหนีราชการแล้วถูกจับตัวส่ง

ถ้าต้องมีผู้ติดตามจับตัวส่งหรือเจ้าพนักงานจับตัวส่ง ให้ลงทัณฑ์สองเท่าของอัตราที่กำหนดไว้

ในข้อ ๗.๑ หรือ ๗.๒ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘. ทหารซึ่งขาดราชการในเวลาไม่ปกติ ให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติดังต่อไปนี้

๘.๑ ครั้งที่ ๑ ชังเท่าจำนวนวันที่ขาด

๘.๒ ครั้งที่ ๒ ชังสองเท่าของจำนวนวันที่ขาด

๘.๓ ครั้งที่ ๓ และครั้งที่ ๓ ไป ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาลงทัณฑ์ชังตามสมควรแก่ความผิด

แต่ทัณฑ์ที่จะต้องลงต้องไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๘.๒

ข้อ ๙. ทหารซึ่งหนีราชการในเวลาไม่ปกติ ให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติดังต่อไปนี้

๙.๑ ครั้งที่ ๑ ไม่เกิน ๓๐ วัน ถ้ากลับมาเองให้ลงทัณฑ์จำขังเท่าจำนวนวันที่หนี ถ้าถูกจับตัวส่งให้ลงทัณฑ์จำขังสองเท่าของจำนวนวันที่หนี

๙.๒ ครั้งที่ ๑ เกินกว่า ๓๐ วัน หรือครั้งที่ ๒ ให้ผู้บังคับบัญชาส่งตัวผู้นั้นไปฟ้องศาล เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรได้รับความปรานีเป็นกรณีพิเศษให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาสั่งลงทัณฑ์ตามสมควรแก่ความผิด แต่ทัณฑ์ที่จะต้องลงต้องไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๙.๑

๙.๓ ครั้งที่ ๓ และครั้งที่ ๓ ไปหรือหนีราชการโดยเจตนาจะหลีกเลี่ยงจากราชการตามคำสั่งให้เคลื่อนกำลังทหาร ทางบก ทางเรือ หรือทางอากาศ ไปจากที่ตั้งก็ดี ให้ผู้บังคับบัญชาส่งตัวผู้นั้นไปฟ้องศาล

ข้อ ๑๐. ทหารซึ่งหนีราชการในกรณีต่อไปนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาส่งตัวไปฟ้องศาล

๑๐.๑ เมื่อคำนวณวันลงทัณฑ์จะต้องรับทัณฑ์จำขังเกินกว่า ๖ เดือน หรือ

๑๐.๒ หนีราชการไปแล้วมีชื่อว่า ได้กระทำความผิดในทางอาญาอย่างอื่นรวมอยู่ด้วย

ข้อ ๑๑. ทหารซึ่งหนีราชการจนคดีขาดอายุความ สำหรับความผิดฐานหนีราชการแล้วให้ปลดเป็นทหารกองหนุนประเภทที่ ๒ หรือพ้นราชการทหารประเภทที่ ๒ แล้วแต่กรณี ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร โดยไม่ต้องสั่งลงทัณฑ์

ข้อ ๑๒. ทหารกองเกินหรือทหารกองหนุน ซึ่งเข้ารับราชการในการระดมพล ถ้าขาดราชการหรือหนีราชการ ให้ลงทัณฑ์ตามข้อ ๕. ข้อ ๖. ข้อ ๗. ข้อ ๘. และข้อ ๙. โดยอนุโลม

หากเข้ารับราชการในการเรียกพลเพื่อตรวจสอบเพื่อฝึกวิชาทหารหรือเพื่อทดลองความพร้อม ถ้าขาดราชการหรือหนีราชการ ให้ลงทัณฑ์เช่นเดียวกับวรรคหนึ่ง แต่ไม่เกินกว่า ๓ เดือน

แต่ถ้าหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนไม่เข้ารับราชการทหารในการระดมพล หรือในการเรียกพลเพื่อตรวจสอบ เพื่อฝึกวิชาทหารเพื่อทดลองความพร้อมอันเป็นความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ซึ่งต้อง ดำเนินคดีในชั้นศาล ผู้บังคับบัญชาจะลงทัณฑ์ตามข้อบังคับนี้ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ.๒๕๒๘

(ลงชื่อ) พลเอก ป. ตีนสุลานนท์
(เปรม ตีนสุลานนท์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

บทที่ ๕

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่ระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งเป็นระเบียบที่วางแนวทางปฏิบัติในการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับบุคคล เอกสารและสถานที่ที่ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้วและมีบทบัญญัติหลายประการที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน นารายละเอียดในทางปฏิบัติมากำหนดไว้เกินความจำเป็นรวมทั้งระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นแนวทางปฏิบัติในการรักษาข้อมูลข่าวสาร ของทางราชการที่เป็นเอกสารมิให้รั่วไหลมีผลบังคับใช้แล้ว สมควรปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ เพื่อให้การรักษาความปลอดภัยแห่งชาติเป็นไป อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเพื่อพันกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗

ข้อ ๔. ในระเบียบนี้

“การรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ” หมายความว่า มาตรการและการดำเนินการที่กำหนดขึ้นเพื่อพิทักษ์รักษาและคุ้มครองป้องกันสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการ ตลอดจนหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ และทรัพย์สินมีค่าของแผ่นดินให้พ้นจากการรั่วไหล การจารกรรม การก่อวินาศกรรม การบ่อนทำลาย การก่อการร้าย การกระทำที่เป็นภัยต่อความมั่นคงและผลประโยชน์แห่งรัฐและการกระทำอื่นใดที่เป็นการเปิดเผยสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการ

“สิ่งที่เป็นความลับของทางราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสาร บริภัณฑ์ ยุทธรณ์ ที่สงวนการรหัส ประมวลลับ และสิ่งอื่นใดบรรดาที่ถือว่าเป็นความลับของทางราชการ

“ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ

“บริภัณฑ์” หมายความว่า เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องกล สิ่งอุปกรณ์ และสิ่งอื่นที่ กรช. ประกาศกำหนด

“ยุทธรณ์” หมายความว่า สิ่งของทั้งหลายที่ใช้ประจำกาย หรือประจำหน่วยกำลังถืออาวุธของทางราชการ และสิ่งอื่นที่ กรช. ประกาศกำหนด

“ที่สงวน” หมายความว่า

(๑) สิ่งปลูกสร้างทุกชนิดสำหรับการป้องกันประเทศ ฐานทัพบก ฐานทัพเรือ ฐานทัพอากาศ โรงงานทำอาวุธหรือยุทธรณ์ โรงช่างแสงหรือคลังอาวุธยุทธรณ์ อยู่เรือรบ ท่าเรืออันใช้เป็นฐานทัพเรือ สถานีวิทยุ หรือโทรเลข หรือสถานีส่งและรับอาณัติสัญญาณรวมทั้งสถานที่ใด ๆ ซึ่งใช้ในการสร้างหรือซ่อมแซมเรือรบหรืออาวุธยุทธรณ์ หรือวัตถุใด ๆ สำหรับใช้ในการสงคราม

(๒) ชุมทางรถไฟ โรงงาน และสถานที่ผลิตและจ่ายน้ำ หรือกระแสไฟฟ้าอันเป็นสาธารณูปโภค

(๓) สิ่งอื่นที่ กรช. ประกาศกำหนด

“การรหัส” หมายความว่า การใช้ประมวลลับหรือรหัสแทนข้อความหรือการส่งข่าวสารที่เป็นความลับ

“ประมวลลับ” หมายความว่า การนำตัวอักษร ตัวเลข คำพูด สัญลักษณ์ สัญลักษณ์มาใช้แทนความหมายอันแท้จริงตามที่ตกลงกันไว้ เพื่อรักษาความลับในการส่งข่าวหรือติดต่อ สื่อสารระหว่างกัน

“การจารกรรม” หมายความว่า การกระทำใด ๆ โดยทางลับเพื่อให้ได้ลวงรู้หรือได้ไปหรือส่งสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการให้แก่ผู้ไม่มีอำนาจหน้าที่ หรือผู้ที่ไม่มีความจำเป็นต้องทราบโดยมีเหตุผล ที่เชื่อไว้ว่าการกระทำดังกล่าวเป็นผลร้ายต่อความมั่นคงของชาติหรือความสงบเรียบร้อยภายใน หรือระบอบการปกครอง หรือเสถียรภาพของรัฐบาล หรือกระทำเพื่อประโยชน์แก่รัฐต่างประเทศ หรือเพื่อประโยชน์ส่วนบุคคล

“การก่อวินาศกรรม” หมายความว่า การกระทำใด ๆ เพื่อทำลาย ทำความเสียหายต่อทรัพย์สิน วัสดุ ข้อมูลข่าวสาร อาคาร สถานที่ ยุทธปัจจัย ที่สงวน สาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก หรือรบกวน ขัดขวาง แก้ไข เปลี่ยนแปลง หน่วงเหนี่ยวระบบการปฏิบัติงานใด ๆ รวมทั้งการประทุษร้ายต่อบุคคล ซึ่งทำให้เกิดความปั่นป่วน หรือความเสียหายทางการเมือง การทหาร การเศรษฐกิจ และสังคมจิตวิทยา หรือทางหนึ่งทางใด

“การบ่อนทำลาย” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่มุ่งก่อให้เกิดความแตกแยก ความปั่นป่วน ความกระด้างกระเดื่อง ซึ่งนำไปสู่การก่อความไม่สงบ หรือความอ่อนแอภายในชาติ ในทางการเมือง การทหาร การเศรษฐกิจ และสังคมจิตวิทยา หรือหนทางหนึ่งทางใด ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระบอบ หรือล้มล้างสถาบันการปกครองของประเทศ หรือเพื่อทำลายความจงรักภักดีของประชาชนต่อสถาบันชาติ หรือเพื่อประโยชน์แก่รัฐต่างประเทศ

“การก่อการร้าย” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่สร้างความปั่นป่วนให้ประชาชน เกิดความหวาดกลัว หรือเพื่อขู่ข่มขู่ หรือบีบบังคับรัฐบาล หรือองค์การระหว่างประเทศ ให้กระทำหรือละเว้นกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งอันก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตหรือทรัพย์สินที่สำคัญ

“ทรัพย์สินมีค่าของแผ่นดิน” หมายความว่า วัตถุ อาคาร สถานที่ หรือสิ่งอื่นใดที่มีคุณค่าต่อสภาพจิตวิทยาของสังคม ประชาชนมีความศรัทธาและหวงแหนหากสูญหาย หรือถูกกระทำให้ได้รับความเสียหาย พังทลาย หรือทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อชื่อเสียงและเกียรติยศแล้วจะกระทบกระเทือน ต่อความรู้สึกของประชาชน และอาจส่งผลบั่นทอนความสงบเรียบร้อยของประเทศ

“เข้าถึง” หมายความว่า การที่บุคคลมีอำนาจหน้าที่หรือ ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาให้ได้ทราบ ครอบครอง ดำเนินการ หรือเก็บรักษาสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการรวมทั้งการที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในที่ซึ่งน่าจะได้ทราบเรื่องเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการนั้นด้วย

“รั่วไหล” หมายความว่า สิ่งที่เป็นความลับของทางราชการได้ถูกรับรองหรือได้ทราบโดยบุคคลผู้ไม่มีอำนาจหน้าที่

“กรข.” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม และกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐที่อยู่ในกำกับของฝ่ายบริหารแต่ไม่รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐและให้หมายความรวมถึง คณะกรรมการ หรือบุคคลซึ่งมีกฎหมายให้อำนาจดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการ

“เจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัย” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งและมอบหมายจากหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ เพื่อทำหน้าที่ดำเนินการ ควบคุม กำกับดูแลตลอดจนให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของหน่วยงานนั้น

“องค์การรักษาความปลอดภัย” หมายความว่า สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักนายก รัฐมนตรี หรือ ศูนย์รักษาความปลอดภัย กองบัญชาการกองทัพไทย กระทรวงกลาโหม หรือ กองบัญชาการตำรวจสันติบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕. การรักษาความปลอดภัยแห่งชาติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสาร นอกจากต้องปฏิบัติ ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้แล้วให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ.๒๕๔๔ ด้วย

ข้อ ๖. ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๗. ให้หน่วยงานดังต่อไปนี้ เป็นองค์การรักษาความปลอดภัย

(๑) สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี เป็นองค์การรักษาความปลอดภัยฝ่ายพลเรือน มีหน้าที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือในเรื่องการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ แก่หน่วยงานของรัฐฝ่ายพลเรือน และกำกับดูแล ตรวจสอบ พร้อมทั้งพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้ระบบการรักษาความปลอดภัยนั้นได้ผลสมบูรณ์อยู่เสมอ ยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยแก่หน่วยงานของรัฐฝ่ายตำรวจ

(๒) ศูนย์รักษาความปลอดภัย กองบัญชาการกองทัพไทย กระทรวงกลาโหม เป็นองค์การรักษาความปลอดภัยฝ่ายทหาร มีหน้าที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือในเรื่องการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติแก่หน่วยงานของรัฐฝ่ายทหาร และกำกับดูแล ตรวจสอบ พร้อมทั้งพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้ระบบการรักษาความปลอดภัยนั้นได้ผลสมบูรณ์อยู่เสมอ

(๓) กองบัญชาการตำรวจสันติบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติแห่งชาติ เป็นองค์การรักษาความปลอดภัยฝ่ายตำรวจ มีหน้าที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือในเรื่องการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติแก่หน่วยงานของรัฐฝ่ายตำรวจ และกำกับดูแล ตรวจสอบ พร้อมทั้งพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้ระบบการรักษาความปลอดภัยนั้นได้ผลสมบูรณ์อยู่เสมอ

ข้อ ๘. ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยในหน่วยงานของตนในกรณีที่หน่วยงานของรัฐได้มอบหมายหรือทำสัญญาจ้างให้เอกชนดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งเกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัย ให้ผู้ได้รับมอบหมายหรือผู้เป็นคู่สัญญาซึ่งเป็นเอกชนดังกล่าว มีหน้าที่ต้องปฏิบัติในการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติตามระเบียบนี้ด้วย

ข้อ ๙. บุคคลที่จะเข้าถึงสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการในชั้นใด ต้องเป็นบุคคลที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายความไว้วางใจ และให้เข้าถึงสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการได้เฉพาะเรื่องที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น

ข้อ ๑๐. ในกรณีให้เห็นเป็นการสมควร หัวหน้าหน่วยงานของรัฐอาจขอร้องให้องค์การรักษาความปลอดภัยช่วยตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของตนที่เกี่ยวข้องกับชั้นความลับได้

ข้อ ๑๑. การมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการ ให้ยึดถือหลักการจำกัดให้ทราบเท่าที่จำเป็น เพื่อปฏิบัติการกิจที่ได้รับมอบหมายให้ลุล่วงไปด้วยดี ห้ามผู้ไม่มีหน้าที่หรือไม่ได้รับคำสั่งหรือไม่ได้รับการมอบหมายอย่างถูกต้องอ้างยศ ตำแหน่งหรืออิทธิพลใดเพื่อเข้าถึงสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการ

ข้อ ๑๒. เพื่อให้การรักษาความปลอดภัยเกิดประสิทธิผล ให้องค์การรักษาความปลอดภัยทุกฝ่ายประสานการปฏิบัติและประชุมร่วมกันเพื่อดำเนินการจัดให้มีหลักเกณฑ์ วิธีการ และคำแนะนำการปฏิบัติตามระเบียบนี้ รวมทั้งการอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็น

ให้หน่วยงานของรัฐนำหลักเกณฑ์ วิธีการและคำแนะนำตามวรรคหนึ่งไปวางแผนกำหนดวิธีปฏิบัติ โดยประสานมาตรการรักษาความปลอดภัยและมาตรการที่เกี่ยวข้องเข้าด้วยกัน พร้อมทั้งสอดส่องและตรวจสอบมาตรการที่กำหนดไว้ตามระยะเวลาที่ระบุไว้ในแผน ทั้งนี้วิธีปฏิบัติที่กำหนดนั้นจะต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ และต้องคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ

ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัยและเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยได้ตามความจำเป็น

ให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่รับผิดชอบจัดการอบรมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้ทราบโดยละเอียดถึงความจำเป็นและมาตรการของการรักษาความปลอดภัย และต้องจัดให้มีการอบรมเพิ่มเติม โดยอยู่ภายใต้ความควบคุมของเจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัย หรือผู้บังคับบัญชาตามโอกาสอันสมควร

ข้อ ๑๓. ในกรณีที่เห็นเป็นการสมควรหรืออย่างน้อยทุกห้าปี ให้นายกรัฐมนตรีจัดให้มีการทบทวนการปฏิบัติตามระเบียบนี้ และพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสม

ข้อ ๑๔. เพื่อประโยชน์ในการรักษาความปลอดภัยของประเทศ องค์กรตามรัฐธรรมนูญ ส่วนราชการ สังกัดรัฐสภา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นใดของรัฐ อาจนำระเบียบนี้ไปใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒

ประเภทชั้นความลับ

ข้อ ๑๕. ชั้นความลับของสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการ แบ่งออกเป็น ๓ ชั้น คือ

(๑) ลับที่สุด (TOP SECRE)

(๒) ลับมาก (SECRE)

(๓) ลับ (CONFIDENTIA)

ข้อ ๑๖. ลับที่สุด หมายความว่า ความลับที่มีความสำคัญที่สุดเกี่ยวกับบุคคล ข้อมูลข่าวสาร วัตถุ สถานที่ และทรัพย์สินมีค่าของแผ่นดิน ซึ่งหากความลับดังกล่าวทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนรั่วไหลไปถึงบุคคลผู้ไม่มีหน้าที่ได้ทราบ จะทำให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงและผลประโยชน์แห่งรัฐอย่างร้ายแรงที่สุด

ข้อ ๑๗. ลับมาก หมายความว่า ความลับที่มีความสำคัญเกี่ยวกับบุคคล ข้อมูลข่าวสาร วัตถุ สถานที่ และทรัพย์สินมีค่าของแผ่นดิน ซึ่งหากความลับดังกล่าวทั้งหมด หรือเพียงบางส่วนรั่วไหลไปถึงบุคคลผู้ไม่มีหน้าที่ได้ทราบ จะทำให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงและผลประโยชน์แห่งรัฐอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๘. ลับ หมายความว่า ความลับที่มีความสำคัญเกี่ยวกับบุคคล ข้อมูลข่าวสาร วัตถุ สถานที่และทรัพย์สินมีค่าของแผ่นดิน ซึ่งหากความลับดังกล่าวทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนรั่วไหลไปถึงบุคคลผู้ไม่มีหน้าที่ได้ทราบ จะทำให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงและผลประโยชน์แห่งรัฐ

หมวด ๓

คณะกรรมการนโยบายรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ

ข้อ ๑๙. ให้มีคณะกรรมการนโยบายรักษาความปลอดภัยแห่งชาติคณะหนึ่งเรียกโดยย่อว่า “กรช” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย	เป็นประธานกรรมการ
(๒) เลขาธิการนายกรัฐมนตรี	เป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง
(๓) เลขาธิการคณะรัฐมนตรี	เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง
(๔) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	เป็นกรรมการ
(๕) ปลัดกระทรวงกลาโหม	เป็นกรรมการ
(๖) ปลัดกระทรวงการคลัง	เป็นกรรมการ
(๗) ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ	เป็นกรรมการ
(๘) ปลัดกระทรวงคมนาคม	เป็นกรรมการ
(๙) ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	เป็นกรรมการ
(๑๐) ปลัดกระทรวงมหาดไทย	เป็นกรรมการ
(๑๑) เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา	เป็นกรรมการ
(๑๒) เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน	เป็นกรรมการ
(๑๓) ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ	เป็นกรรมการ
(๑๔) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	เป็นกรรมการ

- (๑๕) ผู้บัญชาการทหารบก เป็นกรรมการ
- (๑๖) ผู้บัญชาการทหารเรือ เป็นกรรมการ
- (๑๗) ผู้บัญชาการทหารอากาศ เป็นกรรมการ
- (๑๘) เจ้ากรมข่าวทหาร เป็นกรรมการ
- (๑๙) ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ เป็นกรรมการ
- (๒๐) เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ
- (๒๑) ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
- (๒๒) ผู้บัญชาการศูนย์การรักษาความปลอดภัย เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
- (๒๓) ผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจสันติบาล เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๒๐. ให้ กรช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบายและมาตรการการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ
- (๒) กำหนดแนวทางปฏิบัติ และอำนวยความสะดวกตามนโยบายและมาตรการการรักษาความ

ปลอดภัยแห่งชาติ

- (๓) วินิจฉัยปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้
- (๔) เสนอแนะ การแก้ไขปรับปรุง ระเบียบนี้ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์
- (๕) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่ง

อย่างใดตามที่ กรช.มอบหมาย

(๖) เชิญเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติมาชี้แจง หรือเรียกเอกสารจากหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

- (๗) ออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้
- (๘) ดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๒๑. ในการประชุม กรช. ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการคนที่หนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานคนที่หนึ่งไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการคนที่สองเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการ และรองประธานกรรมการทั้งสองคนไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ข้อ ๒๒. การประชุม กรช. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะครบองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๒๓. ให้สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการ กรช. และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษาวิจัยเชิงนโยบาย พร้อมทั้งวิเคราะห์และสนธิข้อมูล ติดตาม และประเมินผลเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ

(๒) สนับสนุนและประสานงานกับหน่วยงานของรัฐทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ

- (๓) พิจารณาเสนอความเห็นต่อ กรช. เกี่ยวกับการให้มีกฎหมาย หรือแก้ไข ปรับปรุงกฎหมาย
กลไก และมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้การรักษาความปลอดภัย เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- (๔) ปฏิบัติงานอื่นตามที่ กรช. มอบหมาย

หมวด ๔

การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับบุคคล

ข้อ ๒๔. ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ดำเนินการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับบุคคลโดยกำหนด
มาตรการสำหรับใช้ปฏิบัติต่อผู้ที่อยู่ระหว่างรอบรรจุหรือแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือผู้
ที่จะได้รับความไว้วางใจให้เข้าถึงสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการ หรือให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับราชการที่
สำคัญเพื่อเลือกเฟ้นและตรวจสอบให้ได้ผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นที่เชื่อแน่ว่าต้องเป็นผู้ที่ไม่เป็นภัยและไม่
ก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงและผลประโยชน์แห่งรัฐ

ข้อ ๒๕. การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับบุคคล ให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล

(๒) รับรองความไว้วางใจบุคคลเพื่อให้เข้าถึงสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการ

ข้อ ๒๖. การตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล ให้ใช้กับบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ที่อยู่ระหว่างรอบรรจุหรือแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๒) ผู้ที่เป็นลูกจ้างทดลองปฏิบัติงาน หรือฝึกงานก่อนบรรจุเข้าปฏิบัติงาน

(๓) เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ยังมิได้รับการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรม และผู้ที่ขอกลับเข้ารับ

ราชการใหม่

(๔) เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานในหน้าที่หรือตำแหน่งที่สำคัญ
ของทางราชการ หรือที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการหรือทรัพย์สินมีค่าของแผ่นดิน

(๕) ผู้ได้รับทุนการศึกษาทั้งในประเทศหรือต่างประเทศของหน่วยงานของรัฐเมื่อสำเร็จ
การศึกษาแล้วมีข้อผูกพันให้เข้าปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ

กรณีตาม (๑) และ (๒) ในระหว่างที่ต้องรอฟังผลการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล ถ้าจำเป็นต้อง
รับบรรจุหรือจ้างบุคคลเข้าปฏิบัติงาน ก็ให้บรรจุหรือจ้างก่อนได้โดยมีเงื่อนไขว่าถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าผู้นั้นมี
ความประพฤติหรือมีประวัติและพฤติกรรมไม่เหมาะสม ให้หน่วยงานของรัฐสั่งเลิกบรรจุหรือเลิกจ้างได้

หากผลการตรวจสอบปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีพฤติกรรมที่น่าสงสัยหรือมีการกระทำอัน
ก่อให้เกิดความไม่แน่ใจอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงและผลประโยชน์แห่งรัฐให้ย้ายผู้นั้นออกจากตำแหน่ง
หน้าที่นั้นโดยเร็ว และพิจารณาดำเนินการต่อไป โดยให้รายงานองค์การรักษาความปลอดภัยทราบด้วย

ข้อ ๒๗. หน่วยงานของรัฐ ต้องจัดให้มีการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคลโดยละเอียด สำหรับ
บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลที่จะเข้าถึงสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการชั้นลับที่สุด หรือลับมาก หรือการรหัส

(๒) บุคคลที่มีพฤติกรรม หรือปรากฏข่าวสาร หรือติดต่อกับบุคคล หรือองค์การทั้งภายใน
และภายนอกประเทศ ที่จะเป็นภัยต่อความมั่นคงและผลประโยชน์แห่งรัฐ

(๓) บุคคลที่จะได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ หรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สำคัญในหน่วยงานของรัฐ

ให้นำความในวรรคสาม และวรรคสี่ของข้อ ๒๖. มาใช้บังคับการตรวจสอบประวัติ และพฤติกรรม
บุคคลโดยละเอียด

ข้อ ๒๘. ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่รับรองความไว้วางใจบุคคล เพื่อให้เข้าถึงสิ่งที่เป็นความลับของ
ทางราชการตามชั้นความลับที่จะได้มอบหมายให้ปฏิบัติโดยยึดถือผลการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคลนั้น

บุคคลใดจะได้รับการรับรองความไว้วางใจ จะต้องผ่านการอบรมหรือชี้แจงในเรื่องการรักษาความปลอดภัยตามระเบียบนี้เสียก่อน และลงนามในบันทึกรับรองการรักษาความลับเมื่อเข้ารับตำแหน่งหน้าที่

ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนหัวหน้าหน่วยงานของรัฐอาจรับรองความไว้วางใจบุคคลโดยไม่ต้องรอฟังผลการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคลได้ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่กำลังรอฟังผลการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคลเพื่อบรรจุ หรือแต่งตั้งบุคคลเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งใด ถ้าจำเป็นต้องรีบบรรจุหรือแต่งตั้งบุคคลเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนั้นโดยด่วนก็ให้บรรจุหรือจ้างก่อนได้ โดยมีเงื่อนไขว่าถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าผู้นั้นมีความประพฤติหรือมีประวัติและพฤติกรรมไม่เหมาะสม ก็ให้เลิกบรรจุหรือเลิกจ้าง

(๒) ในกรณีเป็นการมอบหมายความไว้วางใจ ให้บุคคลปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราวที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการ

แบบบันทึกการรับรองการรักษาความลับเมื่อเข้ารับตำแหน่งหน้าที่ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

ข้อ ๒๙. ให้หน่วยงานของรัฐ จัดให้มีทะเบียนความไว้วางใจของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคนตามระดับความไว้วางใจที่แต่ละคนได้รับอนุมัติ และต้องแก้ไขทะเบียนความไว้วางใจให้ตรงตามใบรับรองความไว้วางใจตามตำแหน่งหน้าที่ของบุคคล เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับบุคคลหรือมีเหตุการณ์ที่สงสัยว่าบุคคลนั้นจะไม่เหมาะสมกับความไว้วางใจที่ได้รับอยู่ จะต้องตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคลใหม่และแก้ไขทะเบียนความไว้วางใจทันที

แบบทะเบียนความไว้วางใจและแบบใบรับรองความไว้วางใจ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในประกาศ สำนักนายกรัฐมนตรี

ข้อ ๓๐. ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐ จะมอบหมายให้บุคคลใดปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับความลับของทางราชการ บุคคลนั้นต้องผ่านการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล และให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) มีคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรแต่งตั้งบุคคลซึ่งได้รับความไว้วางใจให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการ โดยบันทึกชื่อบุคคลดังกล่าวลงในทะเบียนความไว้วางใจ

(๒) มีหนังสือหรือใบรับรองความไว้วางใจให้เป็นหลักฐาน เมื่อต้องส่งบุคคลไปประชุมหรือเข้าร่วมในกิจการอื่นใดที่เกี่ยวกับสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการชั้นลับที่สุด หรือลับมากนอกหน่วยงานต้นสังกัด

ข้อ ๓๑. ในกรณีที่บุคคลใดจะพ้นจากภารกิจ หรือตำแหน่งหน้าที่ที่เกี่ยวกับสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้หน่วยงานของรัฐตัดชื่อออกจากทะเบียนความไว้วางใจ

(๒) ให้บุคคลนั้นคืนข้อมูลข่าวสารกับหลักฐานต่าง ๆ ให้กับหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย หรือเจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัย

(๓) ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย หรือเจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัย ชี้แจงให้บุคคลนั้นทราบถึงความเสียหายต่อความมั่นคงและผลประโยชน์แห่งรัฐในการเปิดเผยความลับของทางราชการ และให้บุคคลนั้นลงชื่อในบันทึกรับรองการรักษาความปลอดภัยเมื่อพ้นจากภารกิจหรือตำแหน่งหน้าที่ไว้เป็นหลักฐาน

แบบบันทึกรับรองการรักษาความปลอดภัยเมื่อพ้นจากภารกิจหรือตำแหน่งหน้าที่ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

ข้อ ๓๒. บุคคลที่พ้นจากภารกิจหรือตำแหน่งหน้าที่ไปแล้วเมื่อกลับเข้าทำงานในภารกิจ หรือตำแหน่งหน้าที่ที่เกี่ยวกับสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการ ต้องตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคลใหม่ตามระเบียบนี้

หมวด ๕

การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่

ข้อ ๓๓. ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ดำเนินการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่โดยกำหนดมาตรการเพื่อพิทักษ์รักษาให้ความปลอดภัยแก่ที่สงวน อาคาร และสถานที่ของหน่วยงานของรัฐ ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ เจ้าหน้าที่ของรัฐ และข้อมูลข่าวสารในอาคารและสถานที่ดังกล่าวให้พ้นจากการโจรกรรม การจารกรรม การก่อวินาศกรรม การก่อการร้าย หรือเหตุอื่นใดอันอาจทำให้เสียความสามารถในการปฏิบัติภารกิจของหน่วยงานของรัฐได้

ข้อ ๓๔. ในการพิจารณาเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่ ให้หน่วยงานของรัฐคำนึงถึงภัยอันตรายดังต่อไปนี้

(๑) ภัยอันตรายที่เกิดจากปรากฏการณ์ธรรมชาติและอุบัติเหตุ เช่น พายุ น้ำท่วม ไฟป่า แผ่นดินไหว ดินถล่ม และเพลิงไหม้

(๒) ภัยอันตรายที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ ได้แก่ การกระทำโดยเปิดเผย เช่น การจลาจล การก่อความไม่สงบ และการโจมตีของฝ่ายตรงข้าม และการกระทำโดยไม่เปิดเผย เช่น การโจรกรรม การจารกรรม การก่อวินาศกรรม และการก่อการร้าย

ข้อ ๓๕. การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่ต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่

(๒) กำหนดมาตรการการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่

(๓) ดำเนินการสำรวจและตรวจสอบการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่

ข้อ ๓๖. แผนการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่ ให้จัดทำขึ้นโดยพิจารณาถึงสิ่งดัง ต่อไปนี้

(๑) ระดับความสำคัญของหน้าที่และภารกิจของแต่ละหน่วยงานของรัฐซึ่งมีความแตกต่างกัน

(๒) สถานการณ์และสภาพแวดล้อมโดยรอบพื้นที่ ได้แก่ ลักษณะภูมิศาสตร์และทำเลที่ตั้งของหน่วยงานของรัฐ อุดมการณ์หรือทัศนคติของประชาชนในพื้นที่นั้น ตลอดจนเหตุการณ์อาจเป็นภัยต่อฝ่ายตรงข้าม

(๓) ข่าวสาร สิ่งบอกเหตุ และการเตือนภัย ตลอดจนการสนับสนุนช่วยเหลือที่อาจขอรับจากหน่วยงานของรัฐอื่น

(๔) จำนวนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานและเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ซึ่งขึ้นอยู่กับขนาดของอาคาร สถานที่ และพื้นที่ที่ต้องควบคุมดูแล

(๕) งบประมาณที่จะใช้ในการวางมาตรการการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่

(๖) การออกแบบก่อสร้างที่สงวน อาคารและสถานที่หรือเครื่องกีดขวางของทางราชการที่มีความสำคัญ หรือความลับที่ต้องพิทักษ์รักษา ให้คำนึงถึงด้านการรักษาความปลอดภัย ทั้งนี้ให้อยู่ในความรับผิดชอบของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ

(๗) การติดต่อสื่อสารภายในหน่วยงานของรัฐนั้น และกับหน่วยงานของรัฐอื่น

(๘) การรายงานผลการสำรวจหรือการตรวจสอบการรักษาความปลอดภัยต่อผู้บังคับบัญชา

ข้อ ๓๗. มาตรการการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่ ให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดพื้นที่ที่มีการรักษาความปลอดภัย โดยกำหนดขอบเขตที่แน่ชัดในการควบคุมการเข้าและออก

(๒) ใช้เครื่องกีดขวาง เพื่อป้องกัน ชัดขวาง หรือหน่วงเหนี่ยวบุคคล และยานพาหนะที่ไม่มีสิทธิเข้าไปในพื้นที่ที่มีการรักษาความปลอดภัย

(๓) ให้แสงสว่างเพื่อปกป้องพื้นที่ที่มีความสำคัญ และเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบพื้นที่

(๔) จัดให้มีระบบสัญญาณเตือนภัยสำหรับตรวจ และเตือนให้ทราบ เมื่อมีการเข้ามาใกล้หรือ การล่งล่าเข้ามาในพื้นที่ที่มีการรักษาความปลอดภัย

(๕) ควบคุมบุคคลเพื่อตรวจสอบให้ทราบว่า เป็นบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ผ่านเข้าพื้นที่ที่มีการ รักษาความปลอดภัย พื้นที่ควบคุม หรือพื้นที่หวงห้าม

(๖) ควบคุมยานพาหนะ เพื่อให้ทราบว่ายานพาหนะใดได้รับอนุญาตให้ผ่านเข้าในพื้นที่ที่มีการ ควบคุม และมีบันทึกเป็นหลักฐานการเข้าและออก

(๗) จัดให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยสถานที่ ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่เวรรักษาความ ปลอดภัยประจำวัน นายตรวจเวรรักษาความปลอดภัยประจำวัน ยามรักษาการณ์ และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ เพื่อให้ การรักษาความปลอดภัยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(๘) ป้องกันอัคคีภัย โดยต้องวางแผน และกำกับดูแลให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎกระทรวง และมติคณะรัฐมนตรี ตลอดจนคำสั่งของทางราชการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้

ข้อ ๓๘. ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการสำรวจ และการตรวจสอบการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับ สถานที่ตามความเหมาะสม โดยขอคำแนะนำจากองค์การรักษาความปลอดภัย

หมวด ๖

การรักษาความปลอดภัยในการประชุมลับ

ข้อ ๓๙. ในหมวดนี้

“การประชุมลับ” หมายความว่า การร่วมปรึกษาหารือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เป็นความลับของทาง ราชการ และให้หมายความรวมถึงการหาข้อยุติ ข้อพิจารณา ความเห็น การอภิปราย การบรรยาย การบรรยาย สรุปลง และเหตุการณ์ที่ปรากฏในการประชุมลับนั้นด้วย

ข้อ ๔๐. ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐดำเนินการรักษาความปลอดภัยในการประชุมลับ โดยกำหนด มาตรการเพื่อพิทักษ์รักษาสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการที่ปรากฏในการประชุมลับไม่ให้มีการรั่วไหล รบกว น ขัดขวางการประชุม หรือถูกจารกรรม รวมทั้งคุ้มครองบุคคลและสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการประชุมลับนั้นจากการ ก่อวินาศกรรม

ข้อ ๔๑. ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐเจ้าของเรื่องที่จะมีการประชุมลับ เป็นผู้รับผิดชอบจัดประชุมและ รักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับการประชุมลับหรืออาจมอบหมายให้บุคคลที่เหมาะสมเป็นผู้ดำเนินการแทนได้

ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ หรือผู้ได้รับมอบหมายให้รักษาความปลอดภัยในการประชุมลับ แต่งตั้ง เจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัยในการประชุมลับ และนายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับ รวมทั้งแจ้งให้ ผู้เข้าร่วมการประชุมและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทราบ

ข้อ ๔๒. ในกรณีที่ผู้เข้าประชุมแต่ละฝ่าย จำเป็นต้องวางมาตรการการรักษาความปลอดภัยเฉพาะใน ฝ่ายตนแล้ว การวางมาตรการดังกล่าวต้องสอดคล้องกับมาตรการการรักษาความปลอดภัยในการประชุมลับตาม ระเบียบนี้ และให้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของฝ่ายนั้นขึ้นเพื่อทำหน้าที่ประสานงานในเรื่องการ รักษาความปลอดภัยกับเจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัยในการประชุมลับ

ข้อ ๔๓. การรักษาความปลอดภัยในการประชุมลับ ต้องคำนึงถึงหลักการดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการประชุมลับ ต้องผ่านการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมบุคคล พร้อมทั้งได้รับความไว้วางใจให้เข้าถึงความลับในการประชุมลับ และการปฏิบัติงานให้อยู่ในความควบคุมของ เจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัยในการประชุมลับนั้น สำหรับผู้ที่ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ ต้องไม่ได้รับทราบ หรือครอบครองสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการในการประชุม

(๒) ห้ามนำเครื่องมือสื่อสาร วัสดุอุปกรณ์ หรือเครื่องบันทึกภาพ หรือเสียงเข้าไปในสถานที่ประชุม และต้องไม่นำเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ หรือข้อมูลข่าวสารใด ๆ ออกนอกสถานที่ประชุมนั้น

ข้อ ๔๔. การรักษาความปลอดภัยในการประชุมลับ ให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดพื้นที่ที่มีการรักษาความปลอดภัย

(๒) ดำเนินการรักษาความปลอดภัย

(๓) ประสานงานการรักษาความปลอดภัย

(๔) กำหนดวิธีปฏิบัติต่อผู้มาติดต่อ

(๕) แลกงาช่าวต่อสื่อมวลชน

(๖) บรรยายหรือบรรยายสรุปเรื่องที่เป็นความลับ

ข้อ ๔๕. การกำหนดพื้นที่ที่มีการรักษาความปลอดภัยในการประชุมลับ ประกอบด้วยสิ่งดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดอาณาเขตที่ใช้ในการประชุมลับ ที่ทำการของผู้เข้าประชุมลับและสถานที่ที่ใช้เก็บรักษาสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการ และจัดให้มีมาตรการการรักษาความปลอดภัยตามความจำเป็นและเหมาะสมไว้ล่วงหน้าก่อนเปิดการประชุมลับ

(๒) กำหนดให้มีบัตรผ่านหรือป้ายแสดงตนสำหรับใช้ควบคุมหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการกำหนดพื้นที่ที่มีการรักษาความปลอดภัยในการประชุมลับตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการตามมาตรการการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่

ข้อ ๔๖. เจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัยในการประชุมลับ ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจตราและตรวจสอบทางเทคนิค ตลอดในพื้นที่ที่กำหนดให้มีการรักษาความปลอดภัยทั้งหมดอย่างละเอียดก่อนวันเปิดการประชุมลับและระหว่างการประชุมลับ

(๒) ในกรณีที่การประชุมลับนั้นมีความสำคัญมาก หน่วยงานของรัฐอาจขอความช่วยเหลือจากองค์การรักษาความปลอดภัยได้ หลังจากที่ยังคงการรักษาความปลอดภัยตรวจสอบแล้ว ให้ส่งมอบความรับผิดชอบในพื้นที่นั้นเป็นลายลักษณ์อักษร แก่เจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัยในการประชุมลับหรือผู้แทนหน่วยงานนั้น

การปฏิบัติต่อสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการ การควบคุมดูแลการประชุมลับ การทำลายข้อมูลข่าวสารลับที่ไม่ใช่แล้ว ให้อยู่ในความดูแลของเจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัยในการประชุมลับและนายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับ

ข้อ ๔๗. ในกรณีที่ผู้มาติดต่อกับผู้เข้าประชุมในการประชุมลับ ผู้รับผิดชอบจัดประชุมต้องจัดให้มีการปฏิบัติตามข้อ ๓๗. (๕) และข้อ ๔๕. (๒) โดยอนุโลม

ข้อ ๔๘. กรณีจำเป็นต้องมีการแถลงข่าวเกี่ยวกับการประชุมลับ ให้ผู้รับผิดชอบจัดประชุมดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) จัดสถานที่ที่ใช้แถลงข่าวขึ้นโดยเฉพาะ และควรอยู่นอกพื้นที่ที่มีการรักษาความปลอดภัยในการประชุมลับ

(๒) กำหนดให้ผู้แถลงข่าว หัวข้อที่จะนำแถลง และข้อมูลข่าวสารที่จะเผยแพร่ต้องได้รับอนุมัติจากที่ประชุมลับก่อน หรือในกรณีที่ที่ประชุมลับมอบหมายให้มีผู้แถลงข่าวหลายคน ผู้แถลงข่าวแต่ละคนต้องแถลงเฉพาะเรื่องที่ตนได้ได้รับอนุมัติจากที่ประชุมลับเท่านั้น

(๓) ควบคุมให้การแถลงข่าวหรือการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และผู้เข้ารับฟังเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ข้อ ๔๙. ในกรณีที่เป็นการบรรยายหรือการบรรยายสรุปเรื่องที่เป็นความลับนอกจากจะต้องปฏิบัติตามมาตรการในการรักษาความปลอดภัยในการประชุมลับแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) กำหนดชั้นความลับของการบรรยายหรือการบรรยายสรุป โดยถือตามชั้นความลับที่สูงสุดในข้อมูลข่าวสาร หรือสิ่งที่ใช้ประกอบการบรรยายหรือการบรรยายสรุปนั้น

(๒) กำหนดให้ผู้เข้ารับฟังทุกคน ต้องได้รับความไว้วางใจให้เข้าถึงชั้นความลับของการบรรยายหรือการบรรยายสรุปนั้น

(๓) เมื่อเริ่มและสิ้นสุดการบรรยายหรือการบรรยายสรุป ผู้บรรยายต้องแจ้งให้ผู้เข้ารับฟังทราบชั้นความลับของการบรรยาย และเน้นย้ำให้ดำเนินการรักษาความปลอดภัยต่อสิ่งที่ได้รับฟังจากการบรรยายหรือการบรรยายสรุปนั้น

หมวด ๗

การละเมิดการรักษาความปลอดภัย

ข้อ ๕๐. ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐกำหนดมาตรฐานเพื่อป้องกันการละเมิด ฝ่าฝืน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามมาตรการการรักษาความปลอดภัยที่กำหนดไว้จะโดยเจตนาหรือไม่ก็ตาม อันเป็นเหตุให้ความลับของทางราชการรั่วไหลหรือเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือวัสดุอุปกรณ์หรือทรัพย์สินของรัฐได้รับความเสียหาย

ข้อ ๕๑. ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้พบเห็นหรือทราบ หรือสงสัยว่าจะมีหรือมีการละเมิดมาตรการรักษาความปลอดภัยรีบดำเนินการเบื้องต้น เพื่อลดความเสียหายให้เหลือน้อยที่สุดและรายงานผู้บังคับบัญชา หรือเจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัยหรือเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบหรือแจ้งเจ้าของเรื่องเดิมทราบโดยเร็วที่สุด

ข้อ ๕๒. ให้เจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัย หรือเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) สำรวจและตรวจสอบความเสียหาย อันเกิดจากการละเมิดมาตรการการรักษาความปลอดภัย

(๒) ดำเนินการเพื่อป้องกันหรือลดความเสียหายให้เหลือน้อยที่สุด

(๓) สำรวจตรวจสอบและค้นหาสาเหตุ แห่งการละเมิดมาตรการการรักษาความปลอดภัย ตลอดจนจุดอ่อนและข้อบกพร่องต่าง ๆ

(๔) ดำเนินการแก้ไขมาตรการการรักษาความปลอดภัยให้รัดกุมยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันมิให้มีการละเมิดมาตรการการรักษาความปลอดภัยเกิดขึ้นอีก

(๕) รายงานรายละเอียดเกี่ยวกับการละเมิดมาตรการการรักษาความปลอดภัยต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น หากมีข้อมูลข่าวสารลับสูญหาย ให้รายงานและบันทึกลงในทะเบียนควบคุมข้อมูลข่าวสารลับด้วย

(๖) หากปรากฏหลักฐานหรือสงสัยว่าเกิดการจารกรรม หรือการก่อวินาศกรรม ให้รายงานและขออนุมัติผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเพื่อแจ้งเรื่องให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ในด้านการสืบสวนดำเนินการต่อไป

ข้อ ๕๓. เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๕๒. แล้ว ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นเจ้าของเรื่องเดิม หรือเจ้าของสถานที่หรือผู้ที่เกี่ยวข้องทราบทันที

(๒) สอบสวนเพื่อให้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ละเมิดและผู้ใดเป็นผู้รับผิดชอบต่อการละเมิดนั้น

(๓) พิจารณาแก้ไขข้อบกพร่องและป้องกันมิให้เหตุการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้นอีก

(๔) พิจารณาดำเนินการลงโทษตามกฎหมาย ต่อผู้ละเมิดมาตรการการรักษาความปลอดภัย หรือผู้จะละเมิด และผู้รับผิดชอบต่อการละเมิดนั้น

ข้อ ๕๔. ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นเจ้าของเรื่องเดิม หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาว่าสมควรลดหรือยกเลิกชั้นความลับของสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการนั้นหรือไม่

(๒) ขจัดความเสียหายอันเกิดจากการละเมิดมาตรการการรักษาความปลอดภัยที่จะมีต่อความมั่นคงและผลประโยชน์แห่งรัฐ ในการนี้อาจต้องเปลี่ยนนโยบายและแผนพร้อมทั้งปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่เห็นสมควร

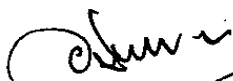
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๕. ให้สิ่งที่เป็นความลับของทางราชการที่มีอยู่ก่อนตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการตามระเบียบนี้

บรรดาหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยที่ได้กำหนดไว้ก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้คงมีผลใช้บังคับต่อไป จนกว่าจะได้มีการกำหนดขึ้นใหม่ตามระเบียบนี้

แบบเอกสารต่าง ๆ ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งมีอยู่ก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะมีการกำหนดแบบตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

นายกรัฐมนตรี

ใบขอยกเลิกวันลา

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

เรื่อง ขอยกเลิกวันลา

เรียน .....

ตามที่ กระผม ดิฉัน.....ตำแหน่ง.....

สังกัด.....

ได้รับอนุญาตให้ลา.....ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....รวม.....วัน นั้น

เนื่องจาก.....

จึงขอยกเลิกวันลา.....จำนวน.....วัน

ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ควรมีครบแล้วแต่จะกรุณา

(ลงชื่อ).....

ความเห็นของผู้บังคับบัญชา

.....
.....

(ลงชื่อ) .....

ตำแหน่ง .....

...../...../.....

คำสั่ง

อนุญาต

ไม่อนุญาต

.....
.....

(ลงชื่อ) .....

ตำแหน่ง .....

...../...../.....

บทที่ ๖

ประกาศกองทัพเรือ

เรื่อง แนวทางการปฏิบัติเมื่อข้าราชการทหารประจำการ ทหารกองประจำการและลูกจ้าง

ได้รับอันตรายเนื่องจากการทะเลาะวิวาท หรือถูกทำร้าย

ด้วยได้มีการยกเลิกคำสั่ง ทร. ลง ๒ มี.ค. ๒๒ เรื่อง การปฏิบัติเมื่อข้าราชการทหารประจำการ ทหารกองประจำการ และลูกจ้าง ได้รับอันตรายเนื่องจากการทะเลาะวิวาทหรือถูกทำร้าย แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่ง ทร. ลง ๒๐ ก.ค. ๒๔ และ ๑๔ ธ.ค. ๒๔ แล้วตั้งนั้นเพื่อให้การปฏิบัติเมื่อข้าราชการทหารประจำการ ทหารกองประจำการ และลูกจ้าง สังกัด ทร. ที่ได้รับอันตรายเนื่องจากการทะเลาะวิวาท หรือถูกทำร้าย ซึ่งเป็นเรื่องที่ผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นควรจะได้ช่วยกันพิจารณาสาเหตุที่เกิดขึ้น และดำเนินการป้องกันแก้ไขมิให้เกิดเรื่องทำนองเดียวกันอีก ตลอดจนไม่ให้เกิดความล่าช้าในการรายงาน และขาดหลักฐานข้อเท็จจริงที่จำเป็นต่อการพิจารณาแก้ไขเหตุการณ์ อันเป็นเรื่องจำเป็นที่ผู้บังคับบัญชาจะต้องทราบ เป็นไปด้วยความรวดเร็ว และแก้ไขเหตุการณ์ได้ถูกต้อง จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติสำหรับให้หน่วยและผู้เกี่ยวข้องได้ยึดถือเป็นหลักปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

๑. ผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้น เมื่อข้าราชการทหารประจำการ ทหารกองประจำการและลูกจ้างในสังกัด ได้รับอันตราย บาดเจ็บเนื่องจากการทะเลาะวิวาท หรือถูกทำร้าย ให้ถือเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จะต้องทราบเรื่องและสาเหตุที่เกิดขึ้นโดยรีบด่วนเพื่อหาทางระงับเหตุหรือป้องกัน แก้ไขมิให้เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นอีก หรือลุกลามต่อไปรวมทั้งการดำเนินการในเรื่องการช่วยเหลือรักษาพยาบาล การสวัสดิการตามสมควร ตลอดจนการพิจารณาให้ความเป็นธรรมต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องด้วย

๒. ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น

๒.๑ เมื่อทราบเรื่อง หรือได้รับสำเนารายงานด่วนจากโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาลของ ทร. ให้ดำเนินการสอบสวนเพื่อให้ทราบถึงสาเหตุที่แท้จริง โดยสอบสวนผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้รู้เห็นเหตุการณ์ พร้อมทั้งรวบรวมพยานหลักฐานอื่น ๆ เช่น วัตถุพยาน และ/หรือ แผนที่ที่เกิดเหตุด้วย

๒.๒ ในกรณีที่จะต้องมีการรายงานบาดแผล ถ้าแพทย์ยังไม่ได้วินิจฉัยว่าจะใช้เวลาในการรักษาพยาบาลนานเท่าใด ให้สอบถามแพทย์ผู้รักษาด้วย

๒.๓ เมื่อเหตุเกิดภายนอกกรมกอง ต้องแจ้งให้พนักงานสอบสวนในท้องที่เกิดเหตุทราบโดยด่วน และดำเนินการหรือกำหนดมาตรการเบื้องต้น เพื่อระงับป้องกันหรือแก้ไขให้เหตุนั้นเกิดขึ้นอีก

๒.๔ การดำเนินการสอบสวน ตามข้อ ๒.๑ จะต้องให้เสร็จสิ้นภายใน ๗ วัน

๒.๕ ในกรณีที่ปรากฏว่าเป็นความผิดที่จะต้องลงทัณฑ์ตามพระราชบัญญัติ ว่าด้วยวินัยทหาร พ.ศ. ๒๔๗๖ ได้ก็ให้ดำเนินการสั่งการลงทัณฑ์เสียให้เสร็จสิ้น แล้วรายงานให้ ทร. ทราบด้วย

๒.๖ ให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล และการสวัสดิการอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควรทั้งนี้รวมถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วย

๓. โรงพยาบาล หรือสถานพยาบาลของ ทร.

๓.๑ เมื่อทำการตรวจรักษาข้าราชการทหารประจำการ ทหารกองประจำการ และลูกจ้าง สังกัด ทร. ที่ได้รับอันตรายหรือบาดเจ็บที่มาขอรับการรักษา ให้แพทย์หรือพยาบาลสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับสาเหตุที่ได้รับอันตรายหรือบาดเจ็บจากผู้ป่วยและ/หรือผู้นำส่งด้วยโดยบันทึกลงในรายงานบาดแผล ตามแบบฟอร์มของ ทร.

๓.๒ แพทย์ผู้ตรวจบาดแผลจะต้องวินิจฉัยด้วยว่า มีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นบาดแผลที่เกิดจากการทะเลาะวิวาทหรือถูกทำร้ายหรือไม่ และพิจารณากำหนดระยะเวลาในการรักษาด้วย

๓.๓ ถ้าลักษณะบาดแผลน่าเชื่อว่าเกิดจากการทะเลาะวิวาทหรือถูกทำร้าย ให้เสนอ รายงานด่วน ถึง ทร.เพื่อทราบและสำเนารายงานด่วนดังกล่าวให้ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดของผู้บาดเจ็บทราบ เพื่อดำเนินการ ต่อไป สำหรับเรื่องอื่นนอกจากที่กล่าวให้เสนอไปยังผู้บังคับบัญชาต้นสังกัด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๖

(ลงชื่อ พลเรือเอก ประพัฒน์ จันทวีรัช
(ประพัฒน์ จันทวีรัช)
ผู้บัญชาการทหารเรือ

บทที่ ๗

ระเบียบกองทัพเรือ

ว่าด้วยการเปลี่ยนพรรค - เหล่า พ.ศ. ๒๕๓๘

ด้วยเป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกองทัพเรือ ว่าด้วยการเปลี่ยนพรรค - เหล่า พ.ศ. ๒๕๑๘ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกองทัพเรือ ว่าด้วยการเปลี่ยนพรรค - เหล่า พ.ศ. ๒๕๓๘”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกระเบียบกองทัพเรือ ว่าด้วยการเปลี่ยนพรรค - เหล่า พ.ศ. ๒๕๑๘

บรรดาระเบียบ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔. การเปลี่ยนพรรค - เหล่า ของนายทหารสัญญาบัตร มีหลักเกณฑ์ ดังนี้.-

๔.๑ นายทหารสัญญาบัตรที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายเรือ หรือโรงเรียนทหารในประเทศ หรือโรงเรียนทหารต่างประเทศ ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด หรือนายทหารสัญญาบัตรซึ่งเป็นนักเรียนทหารที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในประเทศ หรือ มหาวิทยาลัยต่างประเทศ เมื่อได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นนายทหารสัญญาบัตรเป็นพรรค - เหล่าใด ก็ให้คงพรรค - เหล่านั้นตลอดไป

๔.๒ นายทหารสัญญาบัตรนอกจากข้อ ๔.๑ เมื่อย้ายไปบรรจุประจำในตำแหน่งอัตราที่กำหนดไว้เป็นพรรค - เหล่าใด ก็ให้เปลี่ยนเป็นพรรค - เหล่านั้น ยกเว้นในกรณีที่กองทัพเรือจะสั่งการเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๕. การเปลี่ยนพรรค - เหล่า ของนายทหารประทวน มีหลักเกณฑ์ ดังนี้.-

๕.๑ นายทหารประทวน เมื่อย้ายไปบรรจุในตำแหน่งอัตราที่กำหนดไว้เป็นพรรค - เหล่าใดก็ให้เปลี่ยนเป็นพรรค - เหล่า นั้น โดยให้ปฏิบัติดังนี้.-

๕.๑.๑ ถ้าบรรจุในอัตราของหน่วยอื่น ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาของหน่วยเจ้าของอัตรานั้น

๕.๑.๒ ถ้าบรรจุในอัตราที่เป็นสายวิทยาการของหน่วยอื่นต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาของหน่วยเจ้าของอัตรา และผู้บังคับบัญชาของหน่วยที่เป็นหัวหน้าสายวิทยานั้นก่อน

๕.๒ นายทหารประทวนชั้นจ่าจะขอเปลี่ยนเป็น พรรค - เหล่า เพื่อไปบรรจุในอัตราพันจ่าไม่ได้

ข้อ ๖. การเปลี่ยนพรรค - เหล่า ให้ดำเนินการดังนี้.-

๖.๑ ผู้ขอย้ายบรรจุในตำแหน่ง - อัตราอื่นที่เป็นการเปลี่ยน พรรค - เหล่า และสายวิทยาการ เสนอรายงานพร้อมเหตุผลต่อผู้บังคับบัญชา จนถึงหัวหน้าหน่วยขึ้นตรงกองทัพเรือเพื่อพิจารณาหากเห็นชอบให้ส่งเรื่องให้ส่วนราชการเจ้าของอัตราที่จะย้ายไปบรรจุนั้น พิจารณาดำเนินการต่อไป

๖.๒ ส่วนราชการเจ้าของอัตรา หากประสงค์จะรับบรรจุ ให้แต่งตั้งกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ คน ทดสอบความรู้ความสามารถในสายวิทยาการตามตำแหน่งอัตราที่จะบรรจุแล้วส่งผลการทดสอบพร้อมหลักฐานไปยังส่วนราชการต้นสังกัดของผู้ขอย้ายบรรจุ และเปลี่ยนพรรค - เหล่า ตามข้อ ๖.๑

๖.๓ ส่วนราชการต้นสังกัดของผู้ที่ขอย้ายบรรจุ และเปลี่ยนพรรค - เหล่า รวบรวมเรื่องพร้อมหลักฐาน ซึ่งแสดงว่าสามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งอัตราที่จะบรรจุนั้นได้ให้ กรมกำลังพลทหารเรือ เสนอขออนุมัติกองทัพเรือต่อไป

ข้อ ๗. กรมกำลังพลทหารเรือ รวบรวมเสนอขออนุมัติการย้ายบรรจุ กรณีเปลี่ยนพรรค - เหล่า ปีละ ๔ ครั้ง ในเดือน มกราคม เมษายน กรกฎาคม และ ตุลาคม

ข้อ ๘. ให้เจ้ากรมกำลังพลทหารเรือ รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ.๒๕๓๘

(ลงชื่อ) พลเรือเอก ประเจตน์ ศิริเดช

(ประเจตน์ ศิริเดช)

ผู้บัญชาการทหารเรือ

บทที่ ๘
คำชี้แจงกองทัพเรือ

เรื่อง การพกพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน ทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๒๓

ด้วยปรากฏว่ามีข้าราชการทหารประจำการทหารกองประจำการ และลูกจ้างได้พกพาอาวุธปืนส่วนตัวที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายอาวุธปืนที่ไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย หรืออาวุธปืนของทางราชการติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ และได้ถูกเจ้าหน้าที่จับกุมสอบสวนดำเนินคดีถูกศาลพิพากษาให้จำคุกหรือรอการลงโทษหรือปรับเป็นจำนวนเงินมากมาย หากเป็นข้าราชการทหารประจำการหรือลูกจ้าง เมื่อถูกศาลพิพากษาให้จำคุกจะต้องถูกปลดออกจากราชการและถอดยศด้วย แม้บางกรณีศาลพิพากษาให้รอการลงโทษและปรับ แต่ทางราชการอาจปลดออกจากราชการหรือไม่ให้รับราชการต่อไปก็ได้ทั้งนี้ยอมแล้วแต่ข้อเท็จจริงแห่งการกระทำความผิดนั้นเป็นราย ๆ ไป จึงขอชี้แจงให้ทราบดังนี้.-

๑. ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดย คำสั่งคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๔ ได้กำหนดไว้ดังนี้.-

๑.๑ ห้ามมิให้ผู้ใดพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว

๑.๒ ห้ามมิให้พาอาวุธปืนไปโดยเปิดเผย แม้จะมีใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว

๑.๓ แม้จะมีใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวก็ตาม ห้ามมิให้พาอาวุธปืนไปในที่ชุมนุมชนที่จัดขึ้นเพื่อมัสการ การรื่นเริง การมหรสพ หรือการอื่นใดโดยเด็ดขาด นอกจากเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติการในสถานที่นั้นเท่านั้น

๑.๔ ห้ามมิอาวุธปืนที่มีได้รับอนุญาตไว้ในครอบครองไม่ว่าจะเป็นของตนเอง หรือของบุคคลอื่นก็ตาม

๑.๕ ห้ามมิอาวุธปืนของบุคคลอื่นซึ่งได้รับอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมายไว้ในครอบครอง

๒. ผู้ปฏิบัติหน้าที่เวรยามในสถานที่ราชการ ห้ามนำอาวุธปืนของทางราชการที่จ่ายให้ประจำตัวออกนอกสถานที่ราชการ ไม่ว่าในกรณีใด

๓. ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการปราบปราม หรือปฏิบัติราชการชายแดน หรือป้องกันอันตรายแก่เจ้าหน้าที่การเงิน ตามข้อบังคับ กห. ว่าด้วยการเงิน พ.ศ. ๒๕๑๐ ห้ามนำอาวุธปืนของทางราชการที่จ่ายให้ติดตัวออกนอกที่ตั้งเมื่อพักผ่อน หรือกระทำกิจส่วนตัวซึ่งไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

๔. การฝ่าฝืนพระราชบัญญัติอาวุธปืน ดังกล่าวมีโทษ ดังนี้.-

๔.๑ การฝ่าฝืนตามข้อ ๑.๑ ถึง ๑.๓ มีโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๔.๒ การฝ่าฝืนตามข้อ ๑.๔ มีโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ สองพันบาท ถึง สองหมื่นบาท

๔.๓ การฝ่าฝืนตามข้อ ๑.๕ มีโทษจำคุกตั้งแต่ ๖ เดือน ถึง ๕ ปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาท ถึง หนึ่งหมื่นบาท

๔.๔ การฝ่าฝืนตาม ข้อ ๔.๒ และข้อ ๔.๓ ถ้าหากพาเข้าไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ แล้วจะต้องมีความผิดตามข้อ ๔.๑ เพิ่มขึ้นอีกด้วย

จึงให้ผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้น หมั่นชี้แจงและกวาดขันข้าราชการทหารประจำการ ทหารกองประจำการ และลูกจ้าง เพื่อปฏิบัติให้ถูกต้องโดยเคร่งครัดต่อไปด้วย

(ลงชื่อ) พลเรือเอก กวี สิงหะ

(กวี สิงหะ)

ผู้บัญชาการทหารเรือ

๙ กรกฎาคม ๒๕๒๓

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พ.ศ.๒๔๗๖	๑
บทที่ ๒ ระเบียบกองทัพเรือ ว่าด้วยการปลดออกจากราชการ ไม่รับสมัครต่อ งดบำเหน็จประจำปีและถอดยศ สำหรับทหารประจำการต่ำกว่า ชั้นสัญญาบัตร พ.ศ.๒๕๒๔	๗
บทที่ ๓ ข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยการลา พ.ศ.๒๕๕๕	๑๑
บทที่ ๔ ข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยการลงทัณฑ์ทหารขาดหนี้ราชการ พ.ศ.๒๕๒๘	๔๔
บทที่ ๕ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒	๔๗
บทที่ ๖ ประกาศกองทัพเรือ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติเมื่อข้าราชการทหารประจำการ ทหารกองประจำการ และลูกจ้าง ได้รับอันตรายเนื่องจากการทะเลาะวิวาท หรือถูกทำร้าย	๖๐
บทที่ ๗ ระเบียบกองทัพเรือ ว่าด้วยการเปลี่ยนพรรค - เหล่า พ.ศ.๒๕๓๘	๖๒
บทที่ ๘ คำชี้แจงกองทัพเรือ เรื่อง การพกพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน ทางสาธารณะ พ.ศ.๒๕๒๓	๖๔

จัดทำเมื่อ ม.ค.๕๘

โดย แผนกเตรียมการ รร.นย.ศฝ.นย.

วิชา ระเบียบข้อบังคับ

หลักสูตรนักเรียนจำ พรรคนาวิกโยธิน ชั้นปีที่ ๑

โรงเรียนทหารนาวิกโยธิน
ศูนย์การฝึก หน่วยบัญชาการนาวิกโยธิน
ค่ายกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์